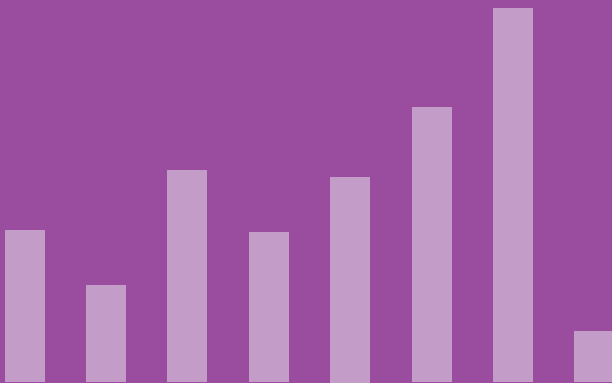

CODI DE BONES PRÀCTIQUES EN L'ÀMBIT DE LA CREACIÓ I DE LA INTERPRETACIÓ MUSICALS

EL

Co NC A

AMB LA **MÚSICA**

CODI DE BONES
PRÀCTIQUES
EN L'ÀMBIT
DE LA CREACIÓ
I DE LA INTERPRETACIÓ
MUSICALS

El present Codi de bones pràctiques en l'àmbit de la creació i la interpretació musicals ha estat elaborat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts a petició d'alguns representants del sector musical amb el convenciment que serà una eina útil en les relacions entre els creadors i intèrprets musicals i la resta de professionals del sector a Catalunya.

Per elaborar-lo ha estat fonamental la implicació de l'advocat i coneixedor del sector Eduard Iniesta que ha redactat el document base a partir del qual s'ha treballat. També han contribuït amb aportacions importants les entitats següents:

Associació Catalana de Compositors
Associació Catalana d'Intèrprets de Música Clàssica
Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya
Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT
Associació de Músics de Tarragona
Associació de Productors i Editors Fonogràfics i Videogràfics de Catalunya
Associació Professional de Representants, Promotors
i Màners de Catalunya
Associació de Sales de Concerts de Catalunya
Consell Català de la Música
Gremi d'Editorials de Música de Catalunya
Unió de Músics de Catalunya

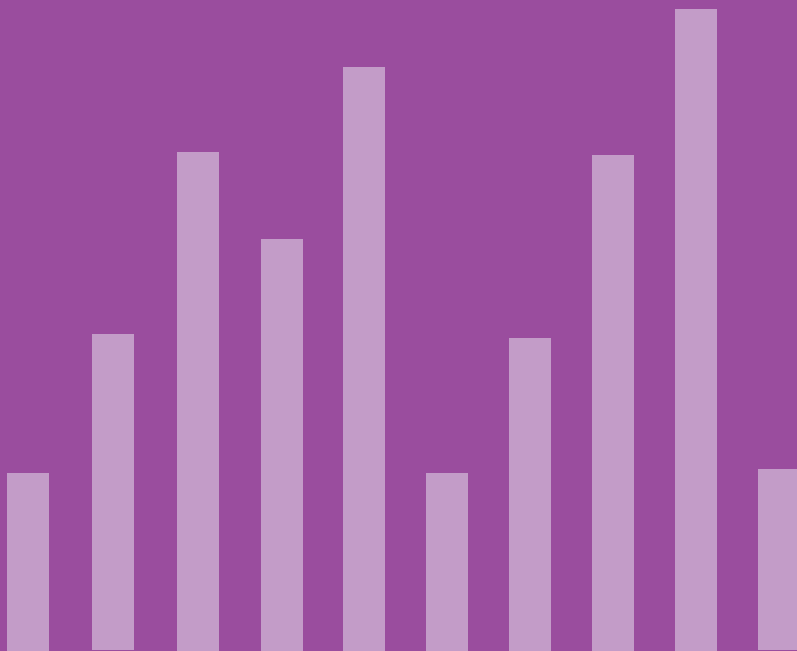
A tots plegats els agraïm les seves aportacions i suggeriments.

Barcelona, febrer 2010

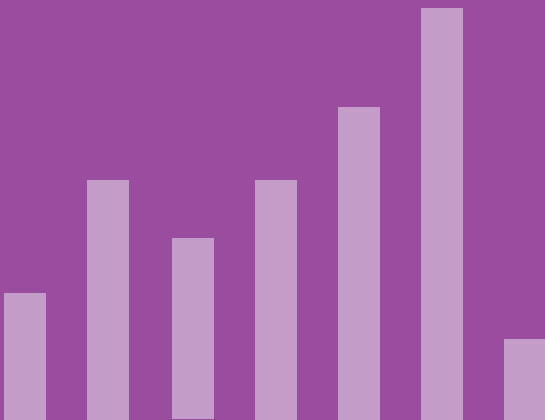
0. PREÀMBUL	8
1. PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL	12
1.1. Conceptes bàsics introductoris	14
1.2. Objecte del codi	18
1.3. Paràmetres d'interpretació i ús del codi	22
1.4. Condicions generals de contractació	26
1.4.1. Reflexions prèvies	28
1.4.2. Forma del contracte	29
1.4.3. Assessorament jurídic	30
1.4.4. Elements generals dels contractes	30
1.4.4.1. Data i lloc de la signatura del contracte	30
1.4.4.2. Les parts	31
1.4.4.3. Expositiu i manifestacions	32
1.4.4.4. Part dispositiva	32
<i>Determinació de l'objecte del contracte</i>	
<i>Durada del contracte</i>	
<i>Àmbit territorial del contracte</i>	
<i>Despeses que es puguin produir</i>	
<i>Contraprestacions econòmiques</i>	
<i>Obligacions de les parts</i>	
<i>Incompliment o compliment parcial del contracte</i>	
<i>Submissió en cas de litigi</i>	

1.5. Els drets d'autor	36
1.5.1. Els drets morals	39
1.5.2. Els drets patrimonials	42
1.5.2.1. Els drets d'explotació	42
1.5.2.2. Els drets de remuneració.	45
1.5.3. Clàusules especials i obligatòries	45
1.5.4. La gestió col·lectiva i la gestió individual	46
1.6. Finalitat d'ús de l'obra	50
1.7. Difusió de l'obra de l'artista.	54
1.8. Relació amb els mitjans de comunicació	58
1.9. Drets socials	62
2. PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA	66
2.1. Relació entre l'intèrpret i el promotor d'una activitat musical	68
2.2. Relació entre l'autor i l'agent cultural que encarrega una obra musical	76
2.3. Relació entre l'artista i el seu mànager	82
2.4. Relació entre l'artista i una discogràfica	92
2.5. Breus apunts sobre el contracte de distribució	100
2.6. Relació entre l'autor i una editorial de música	104
3. GLOSSARI	108

0

PRÈAMBUL

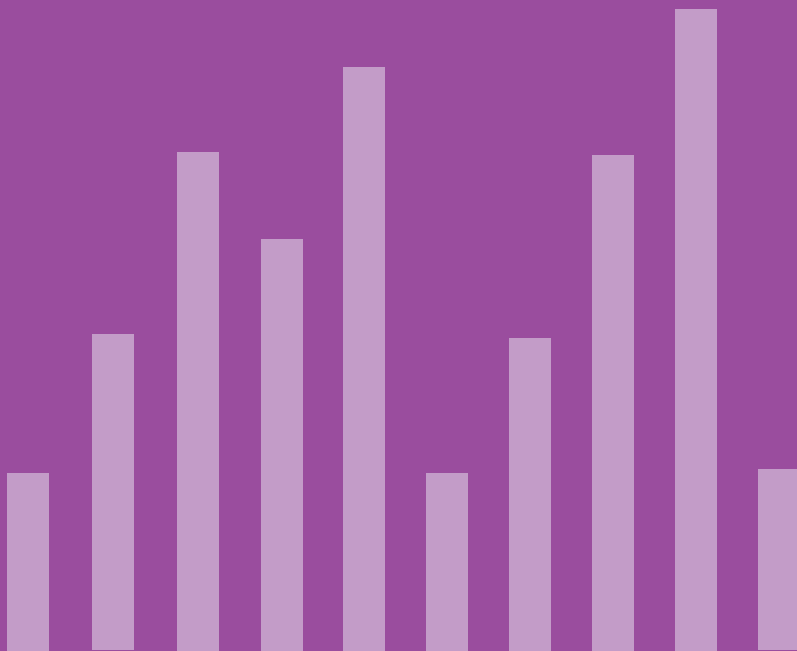
PREÂMBUL

En el marc d'un futur "Estatut de l'Artista", és a dir, d'un règim específic que tingui en compte les peculiaritats dels professionals de l'art i la creació, es procedeix a l'establiment d'un conjunt de pautes d'actuació dels diferents actors que intervenen en l'àmbit de la creació i la interpretació musicals, mitjançant l'elaboració i la subscripció d'un **codi de bones pràctiques**, que fomenti i doni rellevància a l'esperit de col·laboració entre els esmentats actors, imprescindible per a la millora de les condicions existents i que permeti assolir el màxim equilibri entre els diferents interessos en joc.

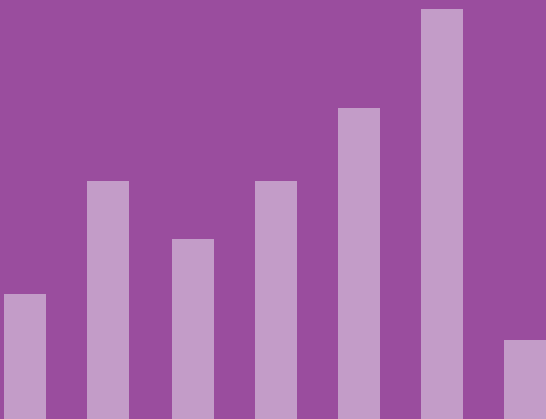
El **Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA)**, que té entre els seus objectius vetllar pel desenvolupament de l'activitat cultural i afavorir el diàleg entre el món de la creació dels sectors culturals i artístics i les administracions, presenta aquesta iniciativa de codi de bones pràctiques en l'àmbit de la creació i la interpretació musicals i, en funció dels seus principis fonamentals i dels objectius pels quals ha estat creat, es compromet a vetllar pel seu compliment íntegre i, en conseqüència, a denunciar el seu incompliment davant la instància que correspongui.

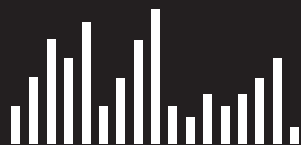
Així mateix, el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, així com la resta d'administracions públiques, són competents per establir com a requisit d'admissió o com a criteri de valoració en les subvencions que s'aproven per resolució o per ordre dels responsables d'aquestes administracions, el compliment d'aquest codi de bones pràctiques, a fi i a compte que els creadors i els intèrprets musicals no vegin menystinguts els drets que la llei els atorga a l'hora de desenvolupar la seva professió.

1

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

1.1

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

El present document té caràcter orientatiu i no s'ha de considerar una norma. El seu ús ha de ser flexible i adaptat a les necessitats de cada centre i a les característiques de cada curs.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

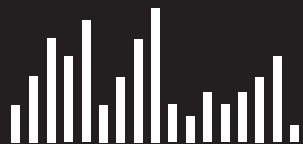
El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

Es considera **artista autor** qualsevol persona física que crea una obra musical original, amb independència de la tècnica i/o procés que utilitzi per a la seva creació. S'inclou dins aquesta categoria, l'artista intèrpret que, per mitjà de la seva actuació, incorpora elements d'originalitat suficient en l'obra que interpreta, per exemple, una improvisació musical en el jazz.

Es considera **artista intèrpret** qualsevol persona física que canti, interpreti o executi una obra musical, expressada per qualsevol mitjà o suport, tangible o intangible, actualment conegut o que s'inventi en el futur. A efectes d'aquest codi els executants s'inclouen dins la categoria d'intèrprets.

Es consideren **obres musicals** les creacions o composicions que fan servir els sons o sorolls com a mitjà d'expressió, sense exclusió de cap tipus de so, siguin instrumentals, electrònics, provinents de la natura, de les coses, de l'home, de la veu humana o animal i, en definitiva, provinents de qualsevol font. A efectes merament enunciatius i no limitatius, són obra musical les composicions musicals, els arranjaments musicals, les cançons, les improvisacions musicals, les sintonies musicals, les obres dramàtiques musicals, la banda sonora d'una pel·lícula o d'un audiovisual, i fins i tot, les variacions, les instrumentacions i les orquestracions.

A efectes pràctics, en aquest codi s'utilitzarà la paraula *artista* quan es vulgui referir indistintament a l'autor o intèrpret d'una obra musical i utilitzarem els termes *autor* o *intèrpret* per referir-nos als artistes que específicament realitzen aquestes tasques.

1.2

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

El present document té caràcter orientatiu i no s'ha de considerar una norma. El seu ús ha de ser flexible i adaptat a les necessitats de cada centre i a les característiques de cada curs.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

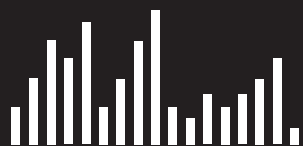
El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

El present document està destinat a proporcionar informació sobre les pautes d'aplicació general de les proves d'avaluació de les competències bàsiques.

Aquest codi té per objecte aconseguir la màxima seguretat jurídica en les relacions professionals, laborals, mercantils o de qualsevol altre tipus que s'estableixen entre els autors i intèrprets d'obres musicals i qualsevol persona física i/o jurídica que es relacioni amb ells i que intervingui en l'àmbit de la creació i de la interpretació musical.

Aquest codi és d'aplicació en totes les relacions professionals que s'estableixin entre els artistes autors, intèrprets i/o executants d'obres musicals i qualsevol persona física i/o jurídica que s'hi relacioni dins l'àmbit de la creació i la interpretació musical.

OBJECTE
DEL CODI

1.3

PARÀMETRES D'INTERPRETACIÓ I ÚS DEL CODI

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

El present document té caràcter orientatiu i no s'ha de considerar una norma. El seu ús ha de ser flexible i adaptat a les necessitats de cada centre i a les característiques de cada grup.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

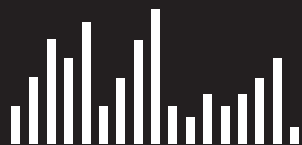
El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

L'ús i la interpretació d'aquest codi es farà a partir dels paràmetres següents:

- potenciar el respecte entre els subjectes que intervenen en les relacions;
- potenciar la diversitat cultural i la llibertat de creació i d'expressió musical dels artistes no posant límits a aquesta llibertat;
- afavorir l'accés de tots els públics a la música;
- potenciar la indústria cultural i musical del nostre país;
- afavorir la normalització laboral dels músics;
- i, en definitiva, fomentar i donar rellevància a l'esperit de col·laboració entre els esmentats actors, imprescindible per a la millora de les condicions existents.

1.4

CONDICIONS GENERALES DE CONTRACTACIÓ

Hi ha determinats aspectes que són comuns en les relacions incloses en aquest codi. Aspectes que s'emmarquen en un apartat de condicions generals de contractació, i que seran per tant aplicables en qualsevol relació, tret que s'indiqui el contrari per mitjà de les pautes d'aplicació concretes d'aquest codi.

1.4.1. Reflexions prèvies

La realitat jurídica de les relacions professionals entre els diferents actors que intervenen en l'àmbit de la creació i la interpretació musicals ens demostra que és molt habitual que hi hagi relacions basades en acords verbals. Aquesta pràctica, considerada legal en el nostre ordenament jurídic, és inadequada i desaconsellable en qualsevol circumstància ja que les conseqüències derivades de qualsevol incompliment d'aquests acords verbals són imprevisibles.

D'altra banda, la realitat ens demostra que el fet de signar un contracte no eximeix que es vulnerin els interessos d'alguna de les parts, normalment la que es troba en una posició més dèbil en la negociació, mitjançant la inclusió de clàusules que es poden considerar abusives. En qualsevol cas, si l'acord s'ha fet per escrit vol dir que hi ha la possibilitat de discutir sobre aspectes importantíssims en una relació contractual com són l'objecte de la relació entre les parts, la remuneració o contraprestació pel cedent, la durada del contracte i, en conseqüència, la cessió de drets entre les parts, les possibilitats de rescissió de la relació, l'exclusivitat i l'obligatorietat d'explotació, etc.

Aquests aspectes són especialment importants a l'inici de la carrera professional d'un artista quan la il·lusió per fer públic el seu treball el pot portar a descuidar determinats aspectes de la relació amb els altres agents del sector. És important que en aquesta etapa l'artista extremi la seva dedicació a la faceta no artística de la seva carrera ja que una mala contractació pot condicionar de forma important el futur de la seva obra.

Tant els acords verbals com els contractes mal negociats són generadors de molts conflictes entre les parts, sobretot quan l'artista es consagra o bé quan sorgeixen fissures

amb el temps, la qual cosa comporta que en nombroses ocasions els artistes denuncïïn els seus contractes judicialment per aconseguir que les seves peticions acaben essent satisfetes amb la concreció, per exemple, d'una indemnització de danys per les remuneracions no percebudes o la recuperació dels drets cedits en el seu moment.

1.4.2. Forma del contracte

Amb l'objecte d'evitar conflictes posteriors i considerant que el nostre sistema de contractació civil s'inspira en el principi de la llibertat de forma sempre que es donin les condicions essencials per a la seva validesa, fet que confereix plena eficàcia als contractes verbals, partirem de la base que és recomanable que el contracte es formalitzi sempre per escrit per tal d'establir amb claredat i precisió els acords adoptats i exigir-ne el compliment.

En el supòsit que el conflicte sigui inevitable, si les voluntats s'han expressat únicament de forma verbal, els interessos d'ambdues parts no gaudiran de la seguretat jurídica suficient i serà molt difícil demostrar l'assoliment dels acords en litigi. En aquesta línia, la Llei de propietat intel·lectual, en els seus articles 45, 106 i següents, pren partit per establir el deure de formalitzar per escrit qualsevol acord que contempli la cessió dels drets d'explotació.

Aquesta formalitat escrita es pot materialitzar en contracte públic, subscrit per les parts davant d'un fedatari públic, o en contracte privat fet amb l'única intervenció de les parts. En aquest darrer cas es pot preveure que l'acord pugui ser elevat a escriptura pública quan una de les parts ho demani. Ambdós contractes són vàlids, però a la pràctica, el contracte públic té més força jurídica ja que s'atorga davant d'un fedatari públic, com pot ser un notari, que dona fe de la seva autenticitat tot i que l'elevació a escriptura pública no és condició indispensable per tal d'obtenir la seguretat jurídica pretesa.

A partir del moment en què l'artista es convenci i sigui plenament conscient de la importància de signar un contracte escrit, haurà de plantejar-se quins són els elements bàsics que l'integren i com s'han d'interpretar i valorar. A continuació es concretaran aquests elements amb la finalitat que les parts contractuals disposin d'una eina útil per al desenvolupament del seu treball.

1.4.3. Assessorament jurídic

Per tal de dur a terme la signatura d'un contracte en l'àmbit de la creació musical és indispensable tenir en compte tots els detalls inclosos en aquest codi i, en cas de dubte, cercar l'assessorament d'un professional especialitzat en aquests aspectes.

Ambdues parts han de respectar la possibilitat de cercar assessorament de la proposta feta per l'altra part i procurar, en la mesura del possible, el temps necessari per fer-ho.

1.4.4. Elements generals dels contractes

Un contracte signat entre l'artista i la persona interessada en l'explotació de la creació d'aquest ha de contenir els elements següents:

1.4.4.1. Data i lloc de la signatura del contracte

La identificació de la data i el lloc de la signatura del contracte no és un requisit essencial per a la validesa jurídica d'un contracte, però és recomanable la seva fixació i la seva precisió atès que habitualment s'estableixen acords que fan referència a alguna d'aquestes dades.

D'altra banda, si entorn d'una obra es generen múltiples contractes amb diferents agents culturals, les dates tindran una forta rellevància per tal de garantir l'ús pacífic dels drets en joc.

1.4.4.2. Les parts

És imprescindible un encapçalament en el qual també hi figurin amb claredat i precisió les dades de les parts contractants. S'han d'incloure noms i cognoms, indicació de la majoria d'edat o no, estat civil i professió si es vol, domicili i, si els signants són persona física, el número del document identificatiu (DNI, passaport o similar).

En el supòsit que es tracti d'una persona jurídica, s'hauran d'indicar les dades de la persona física que actua en el seu nom i representació (és d'una importància cabdal que hi consti el domicili), el càrrec que ocupa aquesta persona física i les dades de la persona jurídica (raó social, denominació social, data de constitució, número de protocol, notaria que autoritza, codi d'identificació fiscal, dades d'inscripció al Registre Mercantil, etc.). A més, en el supòsit que es tracti d'una persona física que actua en representació d'una entitat mercantil o d'un tercer, caldrà fer constar les dades del poder en virtut del qual compareix. Es recomana comprovar que realment la persona física apoderada té la capacitat per obligar-se en nom de la persona jurídica a la qual representa per tal d'assegurar-se que el poder atorgat a favor de qui s'obliga en nom d'un altre li confereixi capacitat suficient per obligar el representat en l'acord que s'està prenent.

Es recomana revisar les dades dels sotasignats consignades a l'encapçalament, amb el document original d'apoderament.

1.4.4.3. Expositiu i manifestacions

Després d'identificar les parts contractants cal que aquestes facin un reconeixement de la mútua capacitat legal necessària per a signar el contracte, així com un apartat de manifestacions on fer-hi constar els antecedents necessaris per tal d'interpretar el contracte en els seus termes justos.

En aquest punt, les parts no es vinculen jurídicament, però fan una declaració d'intencions consistent en la fixació d'uns antecedents que les ajudaran a interpretar el document signat i, a més, en la identificació de l'interès mutu per tal d'assolir la signatura del contracte.

1.4.4.4. Part dispositiva

En aquest apartat, que variarà segons la tipologia del contracte i les circumstàncies de cada cas, s'estableixen els pactes o clàusules que les parts han acordat. La diversitat de clàusules segons l'objecte que es vulgui contractar ens condueix a la inoperativitat d'un potencial contracte model i, per aquest motiu, en aquest codi s'ha preferit introduir una llista d'aspectes que haurien de figurar en qualsevol contracte i explicar les possibilitats que el nostre ordenament jurídic confereix a les parts per protegir els seus interessos legítims:

Determinació de l'objecte del contracte.- Per a la validesa del contracte és indispensable la identificació de quin serà l'objecte del contracte. Per aquest motiu, en el contracte s'ha de fixar el títol o títols de l'obra o de les obres musicals que es contracten ja sigui per encàrrec d'una creació musical, per la interpretació d'un concert, per l'edició d'un fonograma, per la cessió de drets a una editorial, etc; en definitiva, és la part on s'estableix la finalitat del contracte i a quines obres musicals afecta.

En molt casos es procedeix a elaborar un annex contractual que s'adjunta al contracte on es detallen el nom de les obres objecte del contracte, la durada i qualsevol dada que s'estimi interessant per identificar les obres. Aquest annex també ha d'anar signat per les parts contractants.

Durada del contracte.- En qualsevol contracte és important determinar un termini contractual, és a dir, establir amb precisió el període de vigència del contracte i la seva data de finalització, moment en què desapareixerà la relació entre les parts.

Quan en el contracte hi ha cessió de drets d'explotació, és bastant comú l'ús d'una clàusula on s'indiqui textualment que la cessió serà "per tot el temps de protecció que concedeixen als autors, als seus successors i drethavents, les actuals lleis i convencions internacionals i les que d'ara endavant es dictin o acordin". Es recomana fer un ús restrictiu d'aquesta clàusula ja que estem parlant d'un període temporal molt llarg, circumstància que dificulta la valoració correcta de les conjuntures que es poden donar en futur tan llunyà i, per tant, la concreció de la contraprestació generada per la cessió.

També pot ser que en algun supòsit el contracte s'extingeixi amb el lliurament de l'obra encarregada, o bé amb la realització del servei, de manera que el contracte tindrà una vida limitada en el temps.

Àmbit territorial del contracte.- Quan es pacta una cessió de drets és habitual que aquesta sigui per a tots els països del món, no obstant això, s'ha de remarcar que ambdues parts són lliures de pactar un àmbit territorial diferent, per exemple, un contracte amb un representant de zona o una llicència discogràfica per a un país determinat, una llicència d'utilització o sincronització d'una música per a un anunci publicitari amb delimitació de l'espai d'explotació.

Despeses que es puguin produir.- En aquest apartat es fixarà quina de les parts assumirà les despeses derivades de la relació contractual, com ara l'import de les dietes acordades, els viatges, les condicions d'allotjament, les enquadernacions, les tintes d'impressores, etc.

Contraprestacions econòmiques.- Les parts faran constar per escrit i de forma expressa l'import de la contraprestació pels serveis prestats per l'artista i/o per la cessió de drets d'explotació de la propietat intel·lectual sobre les obres objecte del contracte. Aquests dos tipus de remuneració poden coexistir en un mateix contracte sense cap problema però s'ha de ser molt conscient que no tenen res a veure l'una amb l'altra ja que una cosa és fixar uns honoraris per l'encàrrec d'una obra i una altra ben diferent, fixar-ne uns per a la cessió dels drets d'explotació de la mateixa obra.

Partirem de la recomanació de fixar el pagament immediat un cop lliurat el bé o fet el servei, ara bé, les parts poden pactar un termini de pagament diferent a l'immediat, tot establint les garanties de compliment necessàries. Aquest endarreriment, que es recomana que no sigui superior als 60 dies naturals, legitima les parts a pactar un increment d'honoraris. A més, atès que es poden donar demores en els pagaments, hi ha la possibilitat de fixar mecanismes d'indemnització que puguin consistir en un import determinat per dia de demora en el termini pactat.

Pel que fa a la manera, es pot optar pel pagament en efectiu, la transferència bancària i, en darrer terme, la utilització d'algun document canviari amb garanties, com poden ser els xecs bancaris, on hi consta el segell de l'entitat i es carrega contra un compte de titularitat del propi banc, o els xecs conformats, en els quals l'entitat financera està afirmant que al compte de sortida hi ha els diners per afrontar la despesa.

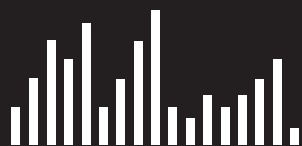
També s'especificaran els impostos aplicables i, en concret, l'IVA i l'IRPF, quan procedeixi. És molt important fer atenció a aquest aspecte atès que, tot i ser una obvietat, l'establiment d'uns honoraris amb l'IVA inclòs no és el mateix que establir-los sense aquest impost, i que s'hagi de sumar posteriorment a l'import acordat.

Obligacions de les parts.- És necessari detallar la llista d'obligacions de cada part, variables en funció del tipus de relació establerta, l'incompliment de les quals generarà la necessitat d'una resposta de tipus indemnitzatori o similar.

Incompliment o compliment parcial del contracte.- L'incompliment de les obligacions no és una situació desitjable però, en cas que es produeixi, és bo disposar de mecanismes i solucions consensuades. És aconsellable contemplar situacions concretes les quals, en cas que es produeixin, tinguin una solució acordada, com pot ser l'assumpció per una de les parts de determinades responsabilitats econòmiques i compensatòries vers l'altra, o clàusules penals que comportin l'abonament d'una quantitat en el cas que es generi un dany a l'altra part, o altres solucions similars.

Submissió en cas de litigi.- Per a la resolució de les divergències que puguin sorgir, les parts establiran preferentment un mecanisme d'arbitratge que permeti la intervenció dels diversos agents que en resultin afectats, d'acord amb la normativa vigent, i ambdues parts es comprometen a donar compliment al contingut del laude arbitral que se'n derivi.

Tot això permetent que les parts puguin optar, de comú acord i en seu contractual, a sotmetre's expressament als jutjats i tribunals del fur corresponent. Aquests jutjats dirimiran el litigi entre ambdues parts amb renúncia a qualsevol altre fur que els pogués correspondre per raó de la matèria o per qualsevol altra raó.

1.5

ELS DRETS
D'AUTOR

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

Els drets d'autor són un dels apartats de tractament obligatori quan parlem d'obres musicals i dels seus autors i intèrprets.

La propietat intel·lectual és un dret subjectiu integrat per una sèrie de facultats personals i patrimonials que s'atribueixen als artistes creadors i, per analogia, als intèrprets. Aquests drets acostumen a tenir un paper molt important en seu contractual fins al punt que moltes vegades són l'objecte del document, tal com succeeix en un contracte de cessió de drets d'explotació.

La Llei de propietat intel·lectual vigent, aprovada com a *Text refós del Reial decret legislatiu 1/1996 de 12 d'abril*, modificada per l'article 2 de la *Llei 23/2006 de 7 de juliol*, especifica que la propietat intel·lectual està integrada pels **drets de caràcter personal** (també anomenats *drets morals*) i els **drets de caràcter patrimonial** (o *drets d'explotació*) que atribueixen als autors o, si escau, als intèrprets, la plena disposició i el dret exclusiu d'explotació de l'obra musical sense més limitacions que les establertes a la Llei de propietat intel·lectual. Així doncs, els drets de la propietat intel·lectual sempre tenen una vessant moral o personal i una vessant econòmica o patrimonial.

És molt important que els artistes prenguin consciència i tinguin coneixement de com gestionar el patrimoni que representa la seva obra per, d'aquesta manera, garantir els drets que es generen mitjançant les relacions que mantindran, mentre duri la seva carrera professional, amb els diferents agents del sector musical.

Per tal de facilitar aquesta gestió, caldrà que els artistes coneguin alguns aspectes jurídics bàsics d'aquests drets i alguns aspectes obtinguts de la pràctica i de l'experiència els quals s'ofereixen, sense ànim de substituir l'assessorament dels professionals del tema, perquè serveixin de guia bàsica en les relacions entre els agents del sector.

1.5.1. Els drets morals

Els drets morals són un conjunt de facultats, relacionades a l'art. 14 de la Llei de propietat intel·lectual, innates a la condició d'artista. Són facultats irrenunciables i intransmissibles fins al punt que la seva cessió serà nul·la de ple dret; en conseqüència, l'autor no els pot cedir mai a ningú. Aquests drets són:

1. Decidir si l'obra ha de ser divulgada i en quina forma.

a) La divulgació d'una obra consisteix a determinar quan una obra està acabada i pot ser objecte de coneixement públic per primera vegada, decisió que, per tant, ha de prendre a l'autor.

b) La divulgació és la primera manifestació del dret moral ja que qualsevol obra troba la seva vocació lògica en la comunicació pública i en la decisió de divulgar.

c) Es tracta de qualsevol expressió de l'obra creada la qual, amb el consentiment de l'autor, es fa accessible per primera vegada al públic en qualsevol forma (art. 4 de la Llei de propietat intel·lectual).

d) Si aquesta divulgació es fa posant a disposició del públic exemplars de l'obra en un nombre raonable, passa a dir-se *publicació*. Moltes vegades la divulgació coincideix amb la publicació.

En definitiva, la facultat de divulgació permet a l'autor decidir quan comunica l'obra per primer cop, de manera que pot vetar les actuacions d'aquells qui pretenguin treure a la llum l'obra sense el seu consentiment.

Quan són diversos els artistes autors d'una obra es requerirà la voluntat conforme de tots els coautors per a divulgar-la, per exemple, en una producció cinematogràfica la

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

Llei del cinema contempla que l'autoria correspon al guionista, al director, a l'autor de la música i al director de fotografia, per tant, la decisió de divulgar l'obra un cop acabada implicarà que els quatre autors hi estaran d'acord.

La facultat de divulgació també permet a l'autor decidir en quina modalitat es produirà la divulgació. Un cop feta la primera comunicació en una modalitat concreta, les comunicacions posteriors de l'obra en la mateixa modalitat i sense consentiment de l'autor ja no seran una infracció del dret moral de divulgació sinó, en tot cas, una infracció dels drets patrimonials de l'autor. Això passa perquè no hi ha segones o terceres divulgacions, ja que la divulgació és un acte únic i irrepetible que, quan es produeix, s'extingeix.

Aquest fet provoca opinions diverses sobre si les modalitats de divulgació fan el seu paper de forma independent, de manera que l'autor pugui divulgar la seva obra en una modalitat d'explotació determinada sense consumir el seu dret moral de divulgació respecte a una altra modalitat que restarà intacta i protegida fins que aquest prengui una decisió referent a això. Alguns sectors opinen que no hi ha aquesta possibilitat i que el dret de divulgació s'esgota o s'extingeix quan el públic ha accedit per primera vegada a l'obra en qualsevol forma i, a partir d'aquell moment, l'autor no pot controlar les successives oportunitats en què el públic tingui accés a l'obra en una forma diferent.

2. Determinar si aquesta divulgació ha de fer-se amb el seu nom, sota pseudònim o signe, o anònimament. Es tracta simplement del dret que té l'autor d'exigir el reconeixement de la paternitat de l'obra i també del dret que té d'amagar aquesta paternitat.

3. Exigir el reconeixement de la seva condició d'autor de l'obra. És allò que anomenem dret de paternitat i, per tant, és conseqüència directa de l'acte de creació.

Es pot renunciar a aquest dret sempre que sigui per a casos concrets, per a un temps limitat, i sempre que aquesta renúncia vagi presidida per la voluntat de les parts. És el cas, per exemple, d'un fons musical per a un spot televisiu, on és normal i habitual que el creador renunciï a aquest dret.

Ara bé, aquesta renúncia no pot ser global ja que aquest dret, com els altres drets morals, és indisponible, inalienable i irrenunciable.

4. Exigir el respecte a la integritat de l'obra i impedir qualsevol deformació, modificació, alteració o atemptat contra ella que impliqui perjudici per als seus interessos legítims o menyspreu de la seva reputació. És el dret d'impedir que l'obra es modifiqui o es deformi sense el consentiment previ del seu autor. Aquest dret és una eina que té l'autor per vetllar per la integritat de l'obra.

Aquest dret inclou el dret que permet que l'obra sigui coneguda tal com va ser concebuda, així com que sigui mantinguda en el mateix estat fins que el seu creador decideixi modificar-la o alterar-la. Aquest dret no salvaguarda la possibilitat de fer alteracions d'una obra que no representin un perjudici per als interessos legítims o la reputació de l'autor.

Atemptem contra aquest dret quan utilitzem una cançó sense autorització del seu autor o del titular dels drets corresponents i la modifiquem amb fins publicitaris.

5. Modificar l'obra respectant els drets adquirits per tercers i les exigències de protecció de béns d'interès cultural. Aquest dret es refereix a la modificació que implica un canvi del contingut i dels elements essencials de l'obra de manera que es produeix la substitució de l'obra en la seva antiga configuració per la mateixa obra en una configuració nova. No s'ha de confondre amb la transformació dels articles 17 i 21 de la Llei de propietat intel·lectual, els quals fan referència a una alteració que no canvia els elements essencials de l'obra.

Només l'autor es troba legitimat per introduir els canvis que estimi oportuns respectant els drets adquirits per tercers i considerant la protecció deguda als béns d'interès cultural. Ningú més està autoritzat a modificar o alterar l'obra de manera perjudicial per a l'autor.

6. Retirar l'obra del comerç per un canvi de les seves conviccions intel·lectuals o morals, prèvia indemnització de danys i perjudicis als titulars dels drets d'explotació. És el dret de penediment que l'autor té quan l'obra ja no assoleix el grau de perfecció desitjat o per motius de canvi en les seves conviccions intel·lectuals o morals.

Aquest dret es pot exercir davant els titulars dels drets d'explotació, però no davant de l'adquirent o propietari del suport.

Qualsevol contracte que impliqui cessió de drets d'explotació podrà ser objecte de penediment.

7. Accedir a l'exemplar únic o rar de l'obra, quan estigui en poder d'un altre, per tal d'exercitar el dret de divulgació o qualsevol altre que li correspongui. L'exercici d'aquesta facultat es dóna quan l'autor accedeix a l'exemplar únic per tal d'exercitar el dret de divulgació, sempre que aquest s'hagi reservat el dret d'exposició pública (56.2) o per fer modificacions de l'obra (14.5). L'exercici d'aquest dret obligarà a indemnitzar el propietari material de l'obra.

1.5.2. Els drets patrimonials

Els drets patrimonials són un conjunt de facultats reconegudes per la Llei de propietat intel·lectual que atribueixen a l'autor la plena disposició i el dret exclusiu a l'explotació de l'obra musical o, si escau, de les actuacions. A diferència del que succeïa amb els drets morals, els patrimonials són plenament transmissibles. Estan agrupats en dues classes:

1.5.2.1. Els drets d'explotació

Els drets d'explotació són un conjunt de drets transmissibles, l'exercici dels quals correspon al seu titular, relacionats a l'art. 17 de la Llei de propietat intel·lectual. És el reconeixement a l'autor del dret a controlar la seva obra i obtenir rendiments econòmics del seu treball o creació.

Com s'ha dit, aquests drets són transmissibles de manera que l'autor pot autoritzar a tercers el seu exercici i/o cedir-los per escrit i expressament, en exclusiva o no, amb la facultat d'autoritzar o de prohibir el seu exercici.

L'autor, o, si escau, l'interpret, podrà rebre una retribució econòmica per l'explotació de l'obra de manera que, encara que ja s'hagi dit anteriorment, és important recordar que, amb independència del que pugui cobrar per l'encàrrec d'una obra, també ha de rebre els ingressos corresponents a la seva explotació, per exemple per la seva reproducció o comunicació pública, en els formats i modalitats que s'hagin referit al contracte.

Una "idea" d'un autor només es protegeix a partir del moment en què s'exterioritza i queda plasmada en un format assequible als sentits, com pot ser una partitura, un enregistrament, etc. L'explotació només es produeix si aquesta "idea" exterioritzada s'ofereix al públic en la forma que sigui, com per exemple un concert, un CD, un DVD, etc.

Les facultats que integren aquest conjunt de drets d'explotació són considerades per la Llei de propietat intel·lectual com a drets independents i són els següents:

1. El dret de reproducció (art. 18 de la Llei de propietat intel·lectual): consisteix en l'obtenció de còpies o exemplars de l'obra per mitjà de la seva exteriorització en un suport tangible. Aquest suport permetrà al públic arribar a conèixer l'obra.

Cal incloure dins la categoria d'actes de reproducció el simple fet de la fixació de l'obra o, si escau, de l'actuació en un mitjà que permeti l'obtenció de còpies i la seva comunicació. Seria el cas de l'enregistrament d'una obra musical o d'una actuació, el qual posteriorment es pot incorporar en un suport, com per exemple un CD, del qual se'n poden obtenir còpies per fer-ne la comunicació.

Les formes de reproducció són moltes i entre aquestes, a efectes merament enunciatius, citem la reproducció sonora de l'obra que s'ha incorporat a un suport tangible que permeti reproduir exemplars per tal que el públic hi accedeixi; la reproducció que requereix l'execució prèvia per part de l'interpret; la reproducció gràfica de partitures feta en

impremta per mitjans tan diferents com la tipografia, el làser o la linotípia; la reproducció mecànica per la qual s'obtenen enregistraments sonors o audiovisuals; la reproducció reprogràfica o la reproducció mitjançant un programa informàtic.

2. El dret de comunicació pública (art. 20 de la Llei de propietat intel·lectual): consisteix en qualsevol acte pel qual una pluralitat de persones pot tenir accés a l'obra o a l'actuació sense la distribució prèvia d'exemplars.

La Llei enumera com a actes de comunicació, entre d'altres, les representacions escèniques, els concerts, les execucions públiques d'obres dramaticomusicals, la projecció i l'emissió per radiodifusió d'obres musicals, la transmissió per fil, cable, fibra òptica o l'audició en modalitat de *streaming*, és a dir, l'escolta d'arxius musicals de la xarxa digital.

Amb el desenvolupament dels sistemes de reproducció mecànica, és fàcil posar a disposició dels consumidors la versió sonora d'una obra musical sense necessitat d'una distribució prèvia. L'ús de suport fonogràfic que escoltem gràcies a un aparell reproductor de so, o l'emissió/transmissió per mitjà de qualsevol instrument idoni de l'obra radiada, són algunes de les moltes formes de comunicació.

Qualsevol acte de comunicació pública d'una obra protegida requerirà el consentiment previ de l'artista per tal que sigui lícita.

3. El dret de distribució (Art. 19 de la Llei de propietat intel·lectual): és la posada a disposició del públic de l'original o còpies de l'obra o de les fixacions de les actuacions, en un suport tangible mitjançant la venda, el lloguer, el préstec o qualsevol altra forma. S'inclou la distribució per Internet en la modalitat de *downloading*, és a dir, la descàrrega d'arxius de música de la xarxa digital.

4. El dret de transformació (Art. 21 de la Llei de propietat intel·lectual): comprèn la seva adaptació i qualsevol altra modificació de la qual es derivi una obra diferent. Haurà de ser l'autor o, si escau, l'intendent, qui autoritzi aquesta transformació, i pot rebre a canvi un rendiment econòmic.

1.5.2.2. Els drets de remuneració

Els drets de remuneració estan regulats a l'article 90 de la Llei de propietat intel·lectual i a l'article 25 de la mateixa Llei on es regula la compensació equitativa per les còpies privades.

Com a nota final, val a dir que en ocasions l'intendent pot ser a la vegada l'autor; en aquest cas, aquest serà titular dels drets d'autor, d'una banda, i dels drets d'intendent, de l'altra.

1.5.3. Clàusules especials i obligatòries

La cessió d'aquests drets d'explotació es farà contractualment i només se cediran els drets d'explotació que expressament s'indiquin en el contracte, per la qual cosa és necessari especificar en quines modalitats d'explotació es produeix la cessió d'aquests drets; si no és així, les cessions es limitaran a les que es dedueixin del mateix contracte i siguin indispensables per al compliment de la finalitat contractual.

S'haurà d'especificar el caràcter d'exclusivitat de la cessió; si no s'indica res respecte d'això, s'entendrà que la cessió no és exclusiva. L'exclusivitat representa la cessió a un adjudicatari de l'explotació de l'obra segons els drets cedits en règim d'exclusió d'altres persones, fins i tot del propi cedent, i autoritza aquest cessionari a atorgar autoritzacions no exclusives a terceres persones.

En general, hem de dir que és millor per a l'artista fer cessions no exclusives i d'aquesta manera ampliar el cercle d'explotació de la seva obra i mantenir-ne el control. Tanmateix això pot significar una menor implicació del cessionari en la inversió destinada a l'encàrrec, l'enregistrament, etc., ja que, amb aquesta pràctica, hi ha la possibilitat que un tercer cessionari es beneficiï de l'explotació de l'obra en un futur sense haver fet la inversió inicial i sense que el primer cessionari pugui reclamar una contraprestació.

S'han de separar de forma clara i precisa les clàusules referents a l'objecte del contracte de les referents als drets d'autor ja que és molt habitual que l'artista, titular dels drets i cedent d'aquests per mitjà d'un contracte, es consideri satisfet amb la remuneració percebuda com a encàrrec de l'obra sense saber que té dret a una altra contraprestació econòmica per la cessió dels drets atorgats.

1.5.4. La gestió col·lectiva i la gestió individual

Els artistes d'una obra musical faran les declaracions pertinents davant les entitats de gestió corresponents d'acord amb la normativa vigent i rebran tot l'ajut dels agents culturals que els contractin i que, en definitiva, hagin propiciat l'actuació o encarregat la creació de l'obra musical, els quals ingressaran al compte bancari de l'entitat de gestió que escaigui l'import corresponent als drets de propietat intel·lectual.

Les entitats de gestió col·lectiva són aquelles entitats legalment constituïdes i autoritzades pel Ministeri de Cultura, que es dediquen a la gestió dels drets d'explotació per compte i interès dels artistes o altres titulars dels drets de propietat intel·lectual, en virtut d'un contracte d'adhesió a l'entitat per part de l'autor, i pel qual s'encomana la gestió dels seus drets a aquesta entitat. D'aquesta manera, les entitats de gestió apareixen habilitades per aquests autors per tal que gestionin en lloc seu l'atorgament d'autoritzacions de cobertes per als actes d'explotació de les seves obres, així com per al cobrament i posterior repartiment de la contraprestació pecuniària que rebran a canvi.

Aquest sistema permet centralitzar en les entitats de gestió la contractació de llicències per a les explotacions secundàries de les obres, explotacions que deuen el seu nom a l'existència prèvia d'una altra explotació.

Actualment, l'afiliació a la **Societat General d'Autors i Editors SGAE** és la via més utilitzada. Quan es produeix aquesta adhesió, l'autor o titular dels drets cedeix la gestió del dret de comunicació pública de les seves obres, el dret de reproducció mecànica i el dret de remuneració compensatòria per còpia privada. És important que es faci reserva expressa d'un conjunt d'explotacions que quedaran sota el seu control i, per tant, serà necessària l'autorització prèvia de l'autor referit. Segons els estatuts de la SGAE i del contingut del contracte d'adhesió, això és el que passa amb la primera reproducció d'un fonograma, amb el dret de sincronització i amb la comunicació pública en un espectacle escènic. Això vol dir que les entitats de gestió intervindran en la concessió de llicències per a la utilització del repertori de l'artista que ha confiat la gestió dels drets de les seves obres a alguna de les entitats de gestió dels drets dels artistes.

La principal font d'ingressos que els artistes rebran de la SGAE prové dels conceptes següents:

Reproducció mecànica: tarifa que paguen les discogràfiques per duplicar les obres en els diferents suports comercials. Si es vol fabricar, per exemple, un CD per vendre'l, la SGAE aplicarà la tarifa general, que pot variar segons el preu fixat pel productor i la quantitat de CD que es fabricaran. La tarifa es determina en funció de la inclusió o no de publicitat a la caixa i el tiratge que s'ha fet. Tot i aquest càlcul variable, hi ha una quota mínima que s'aplicarà en tots els casos.

Si es vol incorporar en un spot una música determinada per a la televisió, per a un film o una falca radiofònica, la SGAE haurà de demanar també permís a l'autor, que fixarà el preu a cobrar.

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

Si es volen fabricar uns CD com a acompanyament d'un altre servei, com ara una revista, passarà a ser considerada una producció especial i la SGAE haurà de demanar l'autorització a l'autor per permetre l'ús de la seva obra.

Comunicació pública: ingressos derivats de l'execució pública i la radiodifusió. La SGAE té una tarifa per a les emissores corresponent a la utilització del repertori dels seus associats. El sistema de repartiment d'aquestes quantitats es fa en funció dels fulls programa que presenten les emissores de TV i ràdios públiques o del sistema de sondeig en les emissores comercials.

També hi ha els ingressos derivats de l'*execució mecànica* que són, entre d'altres, el cànon que tots els locals públics paguen a la SGAE, com ara discoteques, cafès, etc. en els quals la música té un paper important per al desenvolupament del negoci.

I també els ingressos derivats simplement de la tinença d'aparells de TV i reproductors de música en locals com ara bars i restaurants. Cal destacar que només la tinença d'aquests aparells ja genera el pagament d'aquest cànon.

Finalment, trobem l'*execució humana*, com ara els ingressos derivats dels concerts. Els organitzadors de l'esdeveniment pagaran la tarifa corresponent a la SGAE pel fet puntual i es repartirà la major part a tenor del detall d'obres del full de declaració d'interpretació que s'ha de presentar a la SGAE.

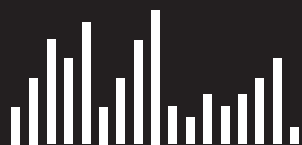
Ara bé, l'afiliació a la SGAE no és l'única sortida per gestionar els drets dels artistes, ja que a banda de la SGAE, entitat específica per als autors i editors, hi ha les possibilitats següents:

Artistes Intèrprets o Executants, Societat de Gestió d'Espanya (AIE): Entitat de gestió dels drets dels artistes intèrprets i executants que s'encarrega del dret de remuneració equitativa per còpia privada, distribució, comunicació pública, del dret exclusiu a l'autorització de la distribució per cable, del dret a l'autorització de la fixació de l'actuació, la reproducció de la fixació, la comunicació pública de les actuacions fixades o no, i del dret a l'autorització de la posada a disposició pública de les interpretacions o execucions fixades.

Artistes Intèrprets, Societat de Gestió (AISGE): Entitat que gestiona a Espanya els drets de propietat intel·lectual dels actors, dobladors, ballarins i directors d'escena els quals hagin vist fixades les seves actuacions.

Hi ha la possibilitat de no registrar les creacions en cap entitat de gestió, de manera que els artistes s'encarreguin personalment de gestionar els drets de propietat intel·lectual de les seves creacions i/o interpretacions sense la mediació de cap entitat. Ells mateixos negocien els seus caixets i gestionen aquests drets per mitjà de llicències obertes conegudes com a *copyleft*, on l'empresari organitzador de concerts o l'agent que contracta els serveis de l'artista negocia els termes de la contractació directament amb aquest o amb el seu mànager. En aquest cas, no hi ha la tarifa per comunicació pública de les entitats de gestió encara que cal considerar la presumpció existent que totes les obres musicals són gestionades per la SGAE, ja que té la legitimació col·lectiva dels autors, presumpció *iuris tantum*¹ tota vegada que admet demostrar el contrari, de manera que, segons reiterada jurisprudència del Tribunal Suprem, l'usuari haurà de provar que allò que s'explota és únicament aquest tipus de repertori.

¹ Una presumpció *iuris tantum* és aquella que s'estableix per llei i que admet prova en contrari, és a dir, permet provar la inexistència d'un fet o dret.

1.6

FINALITAT
D'ÚS DE L'OBRA

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

El present document té caràcter orientatiu i no s'ha de considerar una norma. El seu ús ha de ser flexible i adaptat a les necessitats de cada centre i a les característiques de cada grup.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

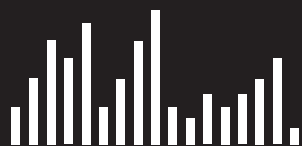
El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

El present document està dissenyat per a ser utilitzat com a guia per a l'elaboració de les activitats de treball i no com a llibre de text.

Els artistes han de ser informats de la finalitat amb què es farà ús de l'obra que han creat i/o interpretat. Aquesta informació es proporcionarà sempre abans de la signatura de qualsevol document escrit entre les parts i els artistes podran manifestar la seva oposició en cas que l'obra musical sigui utilitzada amb finalitats diferents a les que ell ha determinat.

En cas de manifestar aquesta oposició en un termini raonable des de la data en què es disposa d'informació suficient, les parts implicades intentaran trobar una solució amistosa a les seves divergències amb l'objecte d'assolir la contractació.

Sense perjudici d'allò que estableix el paràgraf anterior, no es podrà fer ús d'una obra musical quan la finalitat a la qual vagi destinada sigui contrària a les creences o la ideologia del seu autor, sempre que aquest manifesti la seva oposició per escrit i justificadament.

1.7

DIFUSIÓ
DE L'OBRA
DE L'ARTISTA

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

El present document té caràcter orientatiu i no s'ha de considerar una norma. El seu ús ha de ser flexible i adaptat a les necessitats de cada centre i a les característiques de cada grup.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

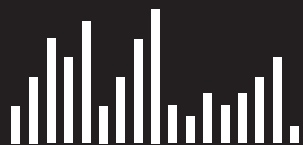
El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

El present document està destinat a ser utilitzat com a guia per a la planificació i desenvolupament de les activitats de l'aula.

CONCEPTES
BÀSICS
INTRODUCTORIS

L'empresari o agent cultural relacionat amb l'artista haurà de posar tots els mitjans necessaris per a l'efectivitat de l'explotació concedida segons la naturalesa de l'obra i els usos vigents en l'activitat professional musical corresponent.

L'empresari haurà de procurar la màxima promoció de l'obra musical en benefici de les dues parts.

1.8

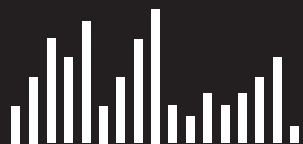

RELACIÓ
AMB ELS MITJANS
DE COMUNICACIÓ

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

Les parts col·laboraran en les relacions amb els mitjans de comunicació. L'empresari o agent cultural tindrà en compte l'opinió de l'artista i aquest aportarà tots els materials necessaris per fer una difusió correcta de la seva obra.

Les parts uniran esforços per a la creació d'espais als mitjans de comunicació on es pugui fer difusió de l'artista i de les seves obres recollint la diversitat cultural que hi ha.

1.9

DRETS SOCIALS

PAUTES D'APLICACIÓ GENERAL

Per garantir els drets socials dels artistes les parts compliran escrupolosament totes les obligacions que la normativa vigent estableix de manera que quedin garantits els drets laborals dels artistes, així com unes condicions òptimes de treball.

La normativa de contractació d'intèrprets en espectacles públics estableix que cal una contractació laboral atès que els músics són treballadors per compte aliè. El Reial Decret 1435/1985 d'1 d'agost, considera com a relació de caràcter especial la que s'estableix entre els promotors organitzadors d'espectacles i els artistes intèrprets que voluntàriament s'avenen a prestar els seus serveis realitzant una activitat artística a canvi d'una retribució. El mateix tractament rebrà l'execució d'activitats artístiques per l'enregistrament així com la posterior difusió d'aquest enregistrament.

Així doncs, el contractant tindrà, entre d'altres obligacions, la de realitzar i tramitar l'alta a la Seguretat Social a l'inici de la relació contractual i la baixa corresponent un cop finalitzada aquesta relació. Per tant, no caldrà la presentació de cap factura per part de l'intèrpret.

És important tenir en compte que els contractes laborals poden ser temporals o indefinits - aquest darrers són més habituals en la interpretació de música clàssica - i que és imprescindible que l'intèrpret faciliti al promotor el seu número d'afiliació a la Seguretat Social per a la formalització d'un contracte de treball per compte aliè.

Val a dir que és habitual en els contractes temporals la formalització d'un contracte mercantil amb el grup de treball no prevista a la normativa laboral. D'aquesta pràctica irregular se'n deriven greus conseqüències per a l'intèrpret, com ara la manca d'afiliació a la Seguretat Social amb la conseqüent desprotecció laboral per la manca de cotització. Per tal de dissipar aquesta pràctica, el promotor ha d'assegurar-se que tots els músics o artistes que intervinguin en l'espectacle tinguin l'alta a la Seguretat Social. Per fer-ho es pot procedir de maneres prou diferenciades:

Si és el promotor qui contracta directament als intèrprets que intervenen en l'espectacle, haurà de realitzar un contracte laboral amb cadascun d'ells i s'encarregarà de donar-lo d'alta a la Seguretat Social. La relació entre el promotor i l'intèrpret que intervé en l'espectacle és laboral.

Si el promotor contracta una empresa per tal que li proveeixi els intèrprets que participaran en l'espectacle (empresa contractista), la relació entre el promotor i l'empresa contractista és mercantil, i per tant, l'empresa contractista facturarà els seus serveis al promotor. L'empresa contractista pot proveir l'espectacle amb personal aliè o amb personal fix, però en tot cas serà l'encarregada de realitzar un contracte laboral amb cada intèrpret i donar-lo d'alta a la Seguretat Social. Així, l'empresari amb totes les obligacions legals corresponents serà l'empresa contractista.

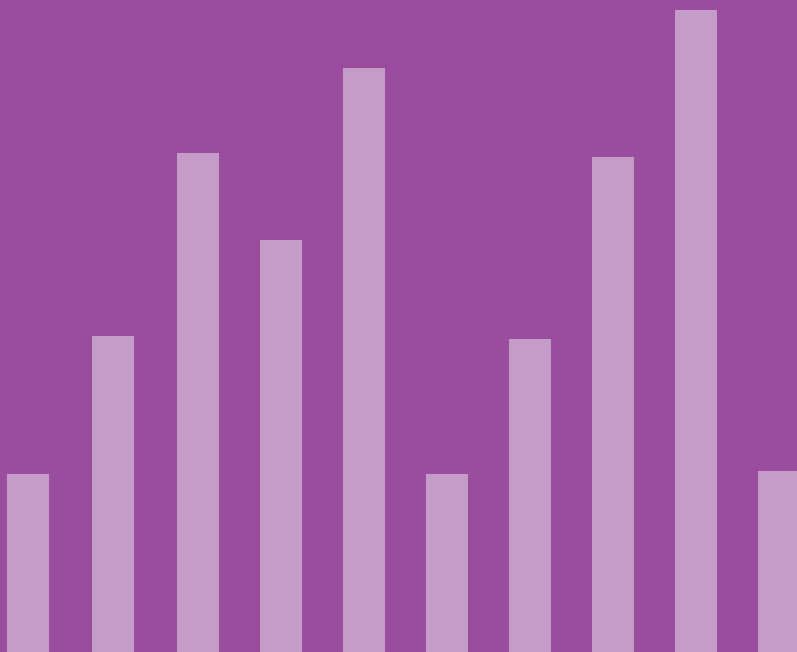
En el cas que algun o tots els membres del grup d'intèrprets siguin socis d'una cooperativa de treball associat, la relació entre la cooperativa i el promotor o empresa contractista serà mercantil, mentre que la relació entre la cooperativa i l'intèrpret serà laboral. Cadascuna d'aquestes relacions es regirà per les obligacions legals corresponents.

En el supòsit que els intèrprets siguin treballadors per compte propi afiliats al règim de treballadors autònoms per aquesta activitat, podran actuar mitjançant un contracte de prestació de serveis (mercantil) amb el promotor o empresa contractista, realitzant una factura pels seus serveis.

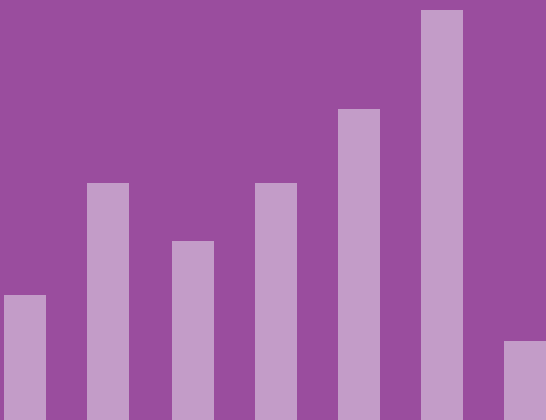
En el supòsit que hi hagi la figura d'un "cap de grup" que realitzi tasques de control i organització de la resta d'intèrprets del grup, aquest no tindrà la condició d'empresa i per tant no podrà contractar laboralment ni donar d'alta treballadors.

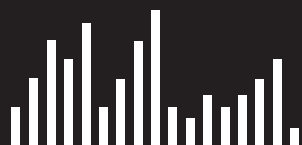
En tot cas, els promotors organitzadors d'espectacles, amb independència del sistema de contractació utilitzat, tenen l'obligació de constatar "in situ" que els intèrprets que intervenen en l'espectacle estan donats d'alta a la Seguretat Social en qualsevol dels règims que correspongui segons la situació del treballador.

2

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

2.1

RELACIÓ ENTRE
L'INTÈRPRET
I EL PROMOTOR
D'UNA ACTIVITAT
MUSICAL

Disposicions generals

Concepte de relació: pot definir-se com aquella en la qual una entitat pública o privada, persona física o jurídica, mostra un interès perquè un o diversos artistes intèrprets, sota el seu nom o en nom d'un grup, formació, orquestra, etc., interpreti una obra musical davant una pluralitat de persones i, per tant, contracta els seus serveis (arrendament de serveis), a canvi d'una contraprestació econòmica la qual es determina en seu contractual.

Els concerts són la forma més elemental de comunicació pública per la qual un grup de gent ("pluralitat de persones" diu la Llei de propietat intel·lectual), accedeix a l'obra en el mateix moment en què els artistes la interpreten. Els concerts en directe són una de les principals eines de promoció i màrqueting per als artistes i són la fórmula més idònia, directa i original, de transmetre al públic les seves creacions i interpretacions musicals.

Relació contractual

El contracte es farà per escrit i les clàusules seran objecte de debat previ entre ambdues parts, sense que esdevinguin una imposició de cap de les parts sobre l'altra i amb el termini suficient perquè l'intèrpret recapti assessorament jurídic o d'altre tipus abans de la signatura del contracte.

És habitual que abans de la signatura del contracte es produeixi la reserva de l'actuació per mitjà de la qual el contractant s'assegura que l'intèrpret que li interessa tingui la data lliure per poder oferir-li els seus serveis. Aquest no és un tràmit obligat ja que cada intèrpret serà lliure d'establir la possibilitat o no de fer reserves així com d'instituir l'obligació del pagament d'una part del preu fixat en concepte de paga i senyal de manera anticipada en el moment de fer la reserva per tal de conformar-la.

Per a bé d'ambdues parts, es fixarà un límit temporal a la reserva, la finalització del qual generarà l'obligació immediata de signar el contracte corresponent o l'anul·lació de la reserva amb la pèrdua de la paga i senyal, si correspon, i quedant la data lliure per a una nova contractació.

A efectes merament orientadors, aquest límit temporal a la reserva es podria establir de forma esglaonada per cada mes que manqui per a la data d'actuació. Per exemple, si s'estableixen 5 dies de reserva per cada mes que manca per a la data de l'actuació, la reserva serà de 30 dies si encara resten 6 mesos per a la data de l'actuació, o bé de 15 dies si falten 3 mesos.

Ara bé, aquesta proposta esglaonada no servirà en el supòsit que ens trobem amb agrupacions musicals per a les quals, per l'estil o característiques concretes de la seva proposta artística, sigui necessària la reserva amb molt més temps d'anticipació, per la qual cosa les dues parts hauran d'arribar a un acord de reserva utilitzant un mètode diferent al que s'ha exposat en l'exemple anterior.

Aquest tipus de contracte haurà de seguir tot el que s'indica a les pautes generals, amb les particularitats següents:

Les parts: És molt freqüent que quan es tracta d'un grup musical aquest contracte el signi un dels intèrprets en representació dels altres, representació que es duu a terme per mitjà d'un document privat previ o bé per mitjà d'un apoderament notarial en el qual la resta dels artistes el designen el seu mànager (art. 111 de la Llei de propietat intel·lectual). Si existeix la figura del mànager, contractualment es pot establir que sigui aquest qui tingui la legitimació per signar en nom de l'intèrpret.

Part dispositiva:

Objecte: es determinarà amb precisió quina actuació és la que es contracta i el nom de l'intèrpret que la durà a terme. En el cas que sigui possible s'inclourà com a annex, que també anirà signat per totes les parts, la relació de les obres que seran interpretades. S'entén que en el moment de la signatura del contracte no sempre és factible disposar de les obres que s'interpretaran, però, en el cas que sigui possible, s'inclourà com un annex signat per ambdues parts.

Àmbit territorial: es determinarà amb precisió on es durà a terme el concert o els concerts.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

Data: Es determinarà quan es durà a terme el concert o els concerts

El catxet: Retribució estipulada per l'actuació d'un intèrpret o grup. Normalment s'inclouen al caixet les despeses de l'actuació com ara el transport, les dietes, els honoraris dels intèrprets, el percentatge del mànager, etc.

El caixet el marca el mercat, de manera que depèn de l'interès que els contractants (ajuntaments, sales, patrocinadors, auditoris...) tinguin en l'intèrpret.

El mànager ajudarà l'intèrpret a fixar el caixet adequat en funció del moment de la seva carrera i de les possibilitats dins el mercat.

Garanties en cas d'anul·lació o suspensió: per al supòsit d'anul·lació i/o suspensió de l'actuació prèviament contractada, les garanties han d'haver estat atorgades per ambdues parts de forma recíproca.

La decisió unilateral de suspensió de l'actuació o de la seva anul·lació per voluntat de qui contracta els artistes, serà possible i acceptada per ambdues parts, sempre que la notificació de suspensió o anul·lació es comuniqui per escrit a l'intèrpret o al seu mànager, i arribi al seu destinatari de forma fefaent amb una antelació mínima de 30 dies abans de l'actuació. No obstant això, si tot i haver-se comunicat amb l'antelació requerida, la causa invocada com a motiu de suspensió no fos causa justificada i acreditada documentalment, el pagament serà del 100 % dels honoraris acordats.

Si la suspensió es comunica amb posterioritat o bé no es notifica i, en definitiva, en qualsevol altre cas que no sigui la notificació prèvia del paràgraf anterior, generarà l'obligació del pagament per part de l'entitat contractant del 100% de la quantitat total pactada. Dins aquest supòsit, s'inclouen la suspensió per pluja o similar, o quan l'artista o els artistes siguin ja al lloc de l'actuació o bé estiguin de camí i es produeixi la suspensió. En aquests darrers supòsits també s'haurà d'abonar el 100 % de les dietes i transports.

L'intèrpret només podrà anul·lar una actuació per malaltia o per incompliment de tercers i, sempre, haurà de justificar-ho documentalment. En cas que no sigui així, el promotor podrà reclamar els imports de les despeses originades per la seva actuació.

Condicions tècniques: en tot cas, haurà de figurar en el contracte l'aprovació de la fitxa tècnica, habitualment anomenada *rider*, on s'especificaran les necessitats i el personal tècnic per dur a terme l'actuació amb indicació expressa de quina de les dues parts es farà càrrec del seu cost. A més de les necessitats tècniques, el *rider* també inclourà altres necessitats per al concert com les d'utilatge i d'assistència (aigües, camerinos, càtering, etc.)

La fitxa tècnica consistirà en una llista d'especificacions tècniques i un plànol o dibuix de posició a l'escenari dels artistes contractats. També hi figurarà l'obligació dels organitzadors contractants d'assumir qualsevol cost i la responsabilitat de posar a disposició dels artistes, com a mínim, un responsable tècnic o més (en funció de les característiques del concert, de la sala o recinte), per tal d'oferir l'atenció adequada als artistes des del moment en què aquests arriben fins que marxen del recinte o sala on es durà a terme el concert.

Full de planificació, habitualment anomenat *planning*: és recomanable incorporar al contracte el full amb la planificació prèvia a la celebració de l'espectacle. Ambdues parts col·laboraran per tal de fixar la temporització adequada a l'esdeveniment, ponderant el temps necessari per al muntatge tècnic, les proves de so, d'il·luminació, neteja, afinació del piano o d'altres instruments, l'entrada del públic, i els períodes de descans o de menjars del personal col·laborador. En espectacles on intervinguin més d'un intèrpret, cada un d'ells haurà de disposar del full de planificació corresponent.

Permisos i assegurances: la part contractant es responsabilitzarà de l'obtenció dels permisos i les assegurances necessaris per a l'actuació en el lloc i el dia establerts. No obstant això, ambdues parts han de tenir contractades les assegurances de responsabilitat civil corresponents.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

Cortesia: s'establirà l'obligació per part de l'organització de lliurar a l'interpet el nombre d'invitacions prèviament pactades.

Patrocinis: s'especificarà si ja estan pactats o no. En tot cas, es podrà acordar la possibilitat d'establir contractes amb diferents patrocinadors.

Drets d'autor: l'organitzador reconeixerà als autors de les obres que s'interpretin o executin, els drets morals i patrimonials de les seves creacions, així com els drets morals i patrimonials dels intèrprets sobre les seves interpretacions.

Tal com s'ha dit en l'apartat dedicat a la gestió col·lectiva, els autors poden escollir la via de cedir la gestió dels seus drets a l'entitat de gestió corresponent (*copyright*) o no cedir aquesta gestió a cap entitat i negociar ells mateixos els termes contractuals a partir de llicències del tipus Creative Commons (*copyleft*). Per això, de cara a l'organització d'un concert, és important saber els tràmits que l'organitzador haurà de seguir segons s'hagi triat una o altra modalitat i per tal que tot estigui en ordre:

1. En el cas que s'interpretin obres en què l'autor no ha cedit la gestió (*copyleft*): l'organitzador haurà de contactar directament amb els intèrprets seleccionats per a l'espectacle, o amb el seu mànager, si és el cas, per tal d'establir els acords contractuals corresponents.

Els intèrprets hauran de lliurar un certificat a l'organitzador on s'indiqui que els autors de les obres que interpretaran no estan afiliats a cap entitat de gestió col·lectiva de drets de propietat intel·lectual. Per evitar confusions, és recomanable que l'organitzador o contractant posi en coneixement de la SGAE i de l'AIE, per mitjà d'una via que en permeti la certificació com és el burofax amb certificació de contingut, que es fa el concert. En la comunicació s'expressarà amb claredat el fet que l'interpet no està afiliat a cap entitat de gestió, o que interpreta o executa obres d'autors que no estan afiliats a cap entitat de gestió. Actualment, i tal com ja hem dit anteriorment, es presumeix que la SGAE representa tots els autors, de manera que la càrrega de la prova consistent a demostrar les excepcions correspondrà a l'usuari.

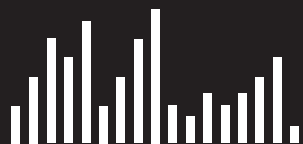
2. En el cas que s'interpretin obres en què l'autor ha cedit la gestió (*copyright*): l'organitzador sol·licitarà permís a la SGAE per fer el concert/espectacle, omplint i enviant una sol·licitud d'autorització. L'organitzador pagarà la tarifa corresponent a l'espectacle que s'oferirà pel fet que l'interpret ha cedit la gestió de les seves interpretacions a una entitat de gestió o pel fet que interpreta obres d'autors afiliats a aquesta societat.

En algunes ocasions el contracte inclou l'encàrrec d'obra i la seva posterior interpretació musical. En aquest cas, caldrà especificar els honoraris per cadascun dels conceptes a banda dels establerts per la cessió dels drets d'explotació corresponents.

Tant en la interpretació d'una obra musical com en la representació escènica d'una obra dramaticomusical, el responsable d'organitzar la comunicació en viu haurà de disposar de l'autorització de l'autor o del titular dels drets de l'obra.

Condicions òptimes i segures dels espais: els empresaris i altres agents culturals, en especial els ens locals, han de proporcionar a l'interpret les condicions idònies i escaients perquè aquest pugui desenvolupar la seva tasca amb tota dignitat davant el públic assistent. També es comprometen a dotar els espais on s'ha de desenvolupar l'actuació dels elements necessaris, assegurant que s'hi donen les condicions necessàries de neteja, temperatura, accessibilitat, etc., per assolir un resultat satisfactori de l'activitat artística que s'hi vol fer.

Obligacions socials i riscos laborals: És important remarcar que totes les persones implicades en la producció han d'estar donades d'alta a la Seguretat Social i s'ha de complir en tot moment amb la Llei de riscos laborals.

2.2

RELACIÓ ENTRE L'AUTOR
I L'AGENT CULTURAL
QUE ENCARREGA
UNA OBRA MUSICAL

Disposicions generals

Concepte de la relació: pot definir-se com aquella en la qual una entitat pública o privada, persona física o jurídica, encarrega a un artista autor la creació d'una obra nova a canvi d'una contraprestació o retribució a determinar contractualment. Aquesta retribució és diferent de la que pugui correspondre al creador per la cessió dels drets d'explotació de l'obra musical.

Relació contractual

El contracte es farà igualment per escrit, fet que cal destacar atès que és habitual que en alguns sectors, com la publicitat, els encàrrecs es fan moltes vegades via telefònica i sense signatura de cap tipus de document. Sovint només s'arriba a signar un contracte escrit en els casos en què interessa una cessió per part de l'autor dels drets editorials de la música, com acostuma a passar en els audiovisuals documentals i les pel·lícules cinematogràfiques.

Cal insistir de nou en la conveniència, en qualsevol cas, de signar un contracte per escrit on es reflecteixin totes les condicions de l'encàrrec. També és recomanable que el contracte se signi abans que l'autor es posi a treballar en l'encàrrec, deixant de banda la pràctica, bastant habitual, de signar el contracte un cop la prestació de servei ja s'està executant.

En alguns casos, com ara en la publicitat, el document que se signa consisteix en un contracte de sincronització d'imatge amb una obra musical que ja existeix o que ha estat creada *ad hoc* per a l'ocasió, encara que també és habitual la signatura d'una simple llicència d'utilització.

La relació entre ambdues parts normalment serà de caràcter mercantil on l'autor emetrà la factura corresponent en virtut de la seva alta a l'impost d'activitat econòmica (IAE) i de la seva afiliació al règim d'autònoms de la Seguretat Social. En aquest sentit, s'inclourà

una clàusula en la qual ambdues parts acordaran que la relació contractual no implica l'existència de cap tipus de relació laboral. Tot i així, es podrà acordar una contractació laboral si escau.

El contracte haurà de seguir tot el que s'indica a les pautes generals, amb algunes particularitats:

Part dispositiva:

Mecenatge: s'especificarà si ja està pactat o no. En tot cas, es podrà acordar la possibilitat d'establir una relació amb un mecenes que sufragui les despeses de l'encàrrec.

Drets d'autor: qui encarrega l'obra reconeixerà al seu autor els drets morals i patrimonials de les seves creacions. Pel que fa als drets morals, es respectaran especialment els següents:

- a) L'autoria de l'obra, hagi estat divulgada o no amb el nom de l'artista, de forma anònima o sota pseudònim.
- b) La forma en què l'obra ha de ser exhibida i divulgada.
- c) La integritat de l'obra musical, impedit-ne qualsevol deformació, modificació, alteració o atemptat en contra que representi un perjudici per als seus interessos legítims.

Pel que fa als drets d'explotació, es respectaran tots llevat dels cedits a qui fa l'encàrrec de forma expressa, per escrit i a canvi d'una contraprestació econòmica.

Objecte de l'encàrrec: S'hauran de detallar, en el cos principal del contracte o incloent-ho en un annex, les característiques de l'obra musical encarregada, les parts que componen l'obra, la forma, la temàtica i qualsevol element que ajudi a definir al màxim l'objecte de l'encàrrec.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

Pagaments: s'hauran de pactar en seu principal del contracte o en els seus annexos les partides pressupostàries i el calendari amb els terminis de pagament. Es pot pactar avançar una part de la remuneració pactada i determinar que la resta es pagui en lliurar l'obra. Aquest punt és molt important ja que com que es tracta d'un encàrrec on l'autor necessitarà per fer l'obra d'un temps més o menys llarg, és lògic i recomanable fixar el pagament fraccionat perquè aquest disposi d'una part de l'import acordat anticipadament i pugui afrontar possibles despeses que generi la realització de l'obra.

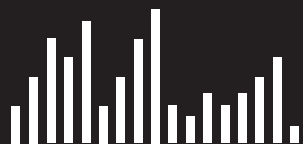
D'altra banda, quan per exemple és necessari contractar altres artistes per dur a terme l'encàrrec (per exemple, en el sector de la publicitat hi ha encàrrecs que inclouen l'enregistrament de la composició amb la consegüent contractació dels músics que interpretin l'obra) no haurà de ser l'autor qui hagi d'avançar l'import per aquest concepte.

Informació de les parts: amb el contracte l'artista informará l'altra part dels aspectes que puguin ser influents en la seva relació professional.

Extinció del contracte: la relació s'extingirà pel compliment de les obligacions (lliurament de l'obra i pagament de l'encàrrec i de la cessió dels drets), o bé per l'incompliment per les causes generals i legals d'extinció contractual.

Desistiment voluntari per part de qui encarrega l'obra: si es produeix aquest supòsit, amb independència del moment en què es produeixi aquest desistiment, es generarà l'obligació del pagament del 100% dels honoraris pactats i de les despeses que li hagués generat l'encàrrec fins aquell moment. Per aquest motiu és recomanable que la signatura d'aquest contracte es faci quan realment tothom està segur d'encarregar la feina i de dur a terme l'encàrrec.

Desistiment voluntari per part de l'autor de l'obra: es procedirà a la rescissió del contracte, sigui per via judicial, extrajudicial o la que estigui estipulada en el contracte, de manera que l'altra part podrà exigir a l'autor la devolució dels imports satisfets fins a la data i, si escau, la potencial indemnització pels danys causats i/o lucre cessant.

2.3

RELACIÓ
ENTRE L'ARTISTA
I EL SEU MÀNAGER

Disposicions generals

Concepte de la relació i elements que la inspiren: el mànager de l'artista és la persona de confiança que, dia a dia, assisteix l'artista en la gestió d'allò que es relaciona amb tota o part de la seva activitat professional, segons acordin.

La relació entre un artista i el seu mànager ha de ser presidida en tot moment per la confiança mútua, la bona fe i la complicitat, i es pot definir com aquella relació per la qual el primer confia en el segon, el qual accepta en exclusiva o no la seva representació i gestió davant les potencials persones físiques i jurídiques interessades a contractar els serveis de l'artista per tal de desenvolupar al màxim la seva carrera, a canvi d'una compensació econòmica a favor del mànager, consistent en un percentatge dels rendiments obtinguts com a conseqüència d'aquestes gestions.

S'interpretarà sempre en termes de normalitat i amb una clara vocació constructiva, el fet que l'artista, a mesura que creixi i canviï com a tal, s'apropi cada cop més a una idea més clara d'allò que vol de la seva carrera, per la qual cosa el mànager serà qui l'ajudi a evolucionar i li donarà suport en aquest procés de canvi reconsiderant, si fos necessari, els termes de la seva relació.

Les claus d'aquest contracte seran, doncs, el percentatge que rebrà el mànager i la durada del contracte.

Relació contractual

El contracte és un arrendament de serveis mercantil ja que se signa entre dos professionals, en el qual el mànager assumeix la direcció, l'organització i la representació de tot allò que tingui a veure amb tota o part de l'activitat professional de l'artista, segons hagin acordat (l'artista es podrà reservar, per a ell o per a tercers, la gestió d'una parcel·la determinada de la seva vida artística).

En aquesta relació han de quedar clarament determinats dos aspectes essencials:

1. Si aquesta representació serà “en exclusiva”, de manera que l’artista confiarà la facultat de dur a terme aquestes gestions a un sol mànager amb exclusió d’altres. En aquest cas, es pot fixar la possibilitat que aquest mànager delegui en una persona de la seva confiança les gestions que estimi convenientes, les quals es consideraran fetes per ell mateix a tots els efectes. Aquesta delegació pot recaure en alguna persona de l’oficina del mànager o en algú extern al qual s’anomena *representant de zona*, que treballa amb la condició d’exclusivitat de l’artista en una zona concreta.

La representació també pot ser “no exclusiva” en el cas que l’artista confiï l’exercici d’aquestes gestions a dos mànagers com a mínim (és habitual trobar mànagers d’una zona determinada quan es tracta d’una cessió “no exclusiva”). En tot cas, aquestes relacions continuen tenint un caràcter d’exclusivitat tot i que limitada a un territori concret. En lloc de cedir la seva representació en exclusiva a un mànager, escull l’opció de cedir directament les exclusives a representants de zona i evita així la figura del mànager. Cal, però, tenir en compte que, normalment, aquests representants de zona, només es dedicaran a temes vinculats a la contractació.

2. Si aquesta representació serà més o menys activa, és a dir, si el mànager farà una labor directa de recerca de contractacions per mitjà dels recursos de què disposa, o simplement inclourà l’artista en una llista d’artistes, anomenada *booking*, al qual accediran els potencials contractants per tal d’assolir les contractacions.

Moltes vegades, l’artista creu que ha confiat la gestió a un mànager del primer tipus quan, en realitat, simplement ha estat adherit a un booking d’una llarga llista d’artistes. La situació desitjable seria que l’artista disposés d’un mànager que l’acompanyés, que estigui prop del seu artista, que vagi amb ell a totes les actuacions i gires i, en definitiva, que vetlla per tots els aspectes que puguin tenir una incidència en la seva projecció com a artista.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

En l'àmbit espanyol no hi ha cap normativa que reguli de forma expressa la tasca del mànager, però hi ha associacions, com ARC i ARTE, que aglutinen la majoria de mànagers per defensar els seus interessos.

Tots aquests aspectes i, en definitiva, tota la relació entre ambdues parts es regularà per mitjà d'un contracte escrit en el qual les parts podran establir els pactes que considerin oportuns, sempre que no siguin contraris a la legislació vigent. Ara bé, és molt important que en el contracte s'especifiquin quins són els serveis oferts pel mànager per, d'aquesta manera, evitar conflictes futurs.

El contracte seguirà tot el que s'indica a les pautes generals, amb algunes particularitats:

Part dispositiva:

Percentatge: el mànager cobra un percentatge sobre els ingressos que té l'artista a canvi dels serveis de gestió que aquell fa. És molt important delimitar de quins ingressos participa el mànager i de quins no. Actualment, el percentatge es troba entorn al 20 % dels ingressos bruts fruit de les activitats que es determinin en seu contractual.

Durada del contracte: entre dos i cinc anys aproximadament, però es recomana que en siguin dos, tot i que les parts tenen llibertat total per fixar-la lliurement.

Hi ha la possibilitat de fixar pròrrogues tàcites, és a dir, pròrrogues que es produeixen en exhaurir-se el termini principal, tret que una de les parts comuniqui a l'altra de manera fefaent la seva voluntat de no prorrogar abans de l'expiració del termini principal o d'algunes de les seves pròrrogues.

No obstant això, el mànager tindrà dret a les comissions que s'estableixin per les operacions i contractes conclosos després de la vigència del contracte, quan aquestes es deguin principalment a l'activitat del propi mànager duta a terme durant la vigència del contracte, i sempre que s'hagin conclòs dins els tres mesos següents a l'extinció del contracte.

Àmbit territorial: es determinaran en quines zones o territoris el mànager podrà desenvolupar la seva tasca. Un representant de zona se cenyirà a la zona determinada contractualment, i un mànager exclusiu podrà desenvolupar les seves funcions en un territori determinat o arreu del món.

Informació de les parts: es recomana incloure la clàusula segons la qual el mànager haurà d'informar l'artista, quan sigui possible, dels contractes i negociacions que dugui a terme en el seu nom i representació.

Apoderament notarial: es recomana que el contracte vagi acompanyat de la signatura d'una escriptura de poder notarial a favor del mànager per tal que aquesta representació sigui al màxim de pràctica i aplicable.

No obstant això, i a manca d'aquest poder, caldrà especificar en el mateix contracte quines són les gestions que podrà fer el mànager en nom de l'artista, tractant de precisar al màxim l'abast de les facultats atorgades.

Dins les gestions cedides al mànager, es podrà incloure la d'autoritzar la reproducció directa o indirecta de les fixacions de les actuacions sonores o audiovisuals, en directe i davant el públic, en estudi de gravació o per mitjà de qualsevol altre procediment tècnic, incloent *remixes* o barreges i arranjaments fets mitjançant qualsevol procediment tecnològic.

Activitats del mànager. Bàsicament consistiran en:

- Representar l'artista davant tercers interessats en el seus serveis i, en definitiva, actuar com a intermediari en qualsevol activitat professional.
- Gestionar els concerts i gires de concerts al territori corresponent.
- Coordinar i promocionar els esdeveniments en què participa l'artista.
- Cercar patrocinadors per a les gires.
- Organitzar i gestionar el marxandatge.
- Cercar publicitat per fer present l'artista en el mercat.
- Seguir molt de prop l'evolució de l'artista per tal de donar-li suport.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

Altres possibles activitats que pot fer el mànager són:

- Buscar i establir possibles contractes discogràfics i defensar l'artista enfront de les companyies.
- Establir estratègies de negoci.
- Buscar i establir possibles contractes editorial i defensar l'artista davant d'aquestes empreses.
- Coordinar i promocionar els esdeveniments en els quals participa l'artista.
- Relacionar-se amb els mitjans de comunicació.
- Assessorar fiscalment, laboralment i legalment l'artista.
- Administrar els recursos i els ingressos de l'artista.

Despeses corrents. En el contracte s'ha d'especificar quina de les parts es farà càrrec de les despeses corrents com ara el sou d'un road manager, la publicitat, les despeses originades per la gravació d'un CD, etc.

Obligacions de les parts. Les obligacions mínimes que haurà d'assumir el mànager són:

1. Comunicar a l'artista tota la informació referent a la gestió, promoció i/o conclusió de les operacions o contractes que pot gestionar sobre l'activitat professional de l'artista i, en especial, la informació referent a les persones o entitats que pretenguin la seva contractació, inclosa la solvència econòmica del contractant.
2. Dur a terme les seves funcions amb correcció i fidelment, vetllant sempre per l'interès de l'artista i pel seu màxim desenvolupament professional.
3. Rebre en nom de l'artista qualsevol tipus de reclamació o informació sobre els serveis prestats per aquest, com a conseqüència de totes les operacions promogudes pel mànager, hagin o no conclòs.

4. Mantenir reunions periòdiques amb l'artista sobre el transcurs de la representació per analitzar la seva carrera artística, així com per comunicar-li el pla de treball anual i el calendari d'actuacions artístiques confeccionat pel mànager, per avançar-lo en la mesura del que sigui possible.
5. Portar una comptabilitat independent i singular de les operacions següents:
 - a) Ingressos rebuts per les operacions contractades.
 - b) Despeses generades.
 - c) Pagaments fets a l'artista.
 - d) Percentatge cobrat pel mànager.

El mànager facilitarà a l'artista un estat de comptes amb caràcter semestral.

6. Fer-se càrrec de les despeses que, segons el contracte, hagi assumit com a pròpies, eximint l'artista de qualsevol pagament a tercers per qualsevol concepte.

Les obligacions que, com a mínim, haurà d'assumir l'artista, amb les limitacions òbvies de l'exclusivitat o no acordada són:

1. Actuar envers el seu mànager, fidelment i amb bona fe.
2. Comunicar al mànager qualsevol actuació o proposta artística que un tercer ofereixi a l'artista directament. Normalment, es fa per tal que el mànager s'encarregui de la seva gestió, però és un punt conflictiu, ja que quan es tracta d'un artista que forma part simplement d'un booking d'un mànager, es dona la situació que les úniques actuacions que l'artista porta a terme són les derivades de propostes que li fan a ell directament, derivant-se una situació injusta de remuneració a favor del mànager.
3. No subscriure cap contracte, autorització o llicència de cap tipus, relacionats directament o indirectament amb tota o part de la seva activitat professional (segons contracte), sense la intervenció, el coneixement i la signatura del *mànager*.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

4. No variar el seu nom artístic mentre estigui en vigor el contracte signat amb el mànager.
5. Formalitzar els documents o poders necessaris i que precisi el mànager per a l'exercici real de la seva representació.
6. Assistir als actes promocionals de tot tipus i concerts que requereixin la seva presència i que hagi pactat el mànager directament, sempre que hi hagi hagut un preavis en un temps raonable, tret de casos de força major que li impedeixin d'assistir-hi.

Lliure disponibilitat: l'artista garantirà en seu contractual que no té cap compromís professional adquirit, ni té subscrit qualsevol altre document que impedeixi el compliment íntegre de les obligacions assumides per l'artista en el contracte que signa amb el mànager.

El mànager també garantirà que tenir en cartera altres artistes no li impedeix de dur a terme les seves obligacions derivades del contracte envers l'artista.

Rescissió contractual. El contracte s'extingirà:

- a) Per expiració del terme fixat en el contracte o d'alguna de les seves pròrroques sense que se n'hagi generat una de nova.
- b) Per incompliment total o parcial de les obligacions legals o contractuals acordades. La part complidora podrà exigir a l'altra el seu compliment o bé resoldre el contracte, amb dret a una indemnització per danys i perjudicis en qualsevol dels dos casos. L'acció que dóna dret a demanar la rescissió es regirà segons els articles 1290 i següents del Codi civil.

Es fixarà un mecanisme de rescissió del contracte, fàcil i sense assumpció d'indemnitzacions econòmiques per a cap de les parts, per al supòsit en què, tot i haver complert tots els pactes i tots els drets i obligacions establerts, en qualsevol moment de la vida jurídica de la relació, una de les parts considerés que la relació no està donant els fruits

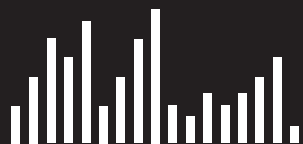
esperats. En aquest cas, les parts han de poder rescindir el contracte sense dret a cap indemnització a favor de cap de les parts, per tal de no supeditar la carrera artística de l'artista ni la viabilitat del negoci del mànager a una relació infructífera. L'aplicació d'aquest mecanisme serà més o menys fàcil, en funció de si les parts tenen una relació natural de prestació de serveis mutus, és a dir, si la relació tracta simplement de donar uns serveis a canvi d'un percentatge o bé si hi ha altres factors a valorar com ara possibles inversions o negocis paral·lels entre ells, cas en el qual la seva aplicació serà òbviament més difícil. Perquè això no succeeixi, es recomana que la relació de representació estigui al marge d'altres relacions, les quals seran objecte d'altres contractes independents del contracte de representació.

Gestions reservades: L'artista es pot reservar la negociació dels contractes o les llicències discogràfiques i les activitats derivades del negoci assolit amb les televisions, companyies cinematogràfiques, videogràfiques, etc., derivades de la campanya discogràfica, ja que pot ser interessant per a ell poder decidir sobre aquest aspecte. En aquest cas, el mànager no rebrà cap percentatge del negoci generat.

Ara bé, quan aquests contractes o la llicència discogràfica són fruit del treball del mànager, perquè així s'ha establert en el contracte, el mànager té dret a cobrar pel rendiment fruit d'aquestes gestions i, també, per les derivades d'aquestes com poden ser negocis amb televisions, companyies cinematogràfiques, etc.

L'actual situació fa que moltes vegades hagi de ser el mànager qui inverteixi en la campanya discogràfica i, d'aquesta manera, actuï de discogràfica en aquest sentit. Si actua com a inversor, és de sentit comú que també rebi una compensació o un percentatge econòmic per aquests darrers negocis assolits.

Quan es genera el dret a cobrar la comissió?: El dret a la comissió del mànager neix en el moment en què conclou l'operació o contracte que es duguï a terme en nom de l'artista, en qualsevol forma verbal o escrita.

2.4

RELACIÓ
ENTRE L'ARTISTA
I UNA DISCOGRÀFICA

Disposicions generals

Concepte de la relació: es pot definir com aquella relació per la qual un artista concedeix a una persona jurídica o empresa discogràfica, el dret a reproduir i a distribuir una obra prèviament enregistrada a canvi d'una remuneració, normalment anomenada *regalia*, consistent en un percentatge de cada exemplar venut.

La companyia discogràfica s'encarrega de l'enregistrament i la fabricació del CD, amb independència de qui es faci càrrec del pagament, segons s'hagi especificat en els acords particulars del contracte discogràfic, i també és qui aconseguirà que aquell enregistrament estigui en els punts de venda físics i digitals per si mateix o a través del seu distribuïdor habitual amb qui té el contacte. A més, s'encarregarà de la promoció i difusió de l'enregistrament i de fer-lo entrar en el circuit dels mitjans de comunicació i incentivar el seu ús amb el consegüent augment dels drets de comunicació pública en benefici de l'artista. Per últim, en els darrers anys s'han incorporat noves formes de negoci, com poden ser les descàrregues a mòbils, per Internet o SMS, que també formen part de la relació comercial entre artistes i discogràfiques.

Les discogràfiques independents des de sempre han competit amb les discogràfiques multinacionals (*majors*) per l'accés als punts de venda i als mitjans de comunicació. Actualment, a més, han de lluitar contra els serveis il·legals d'Internet que posen la música a disposició de tothom sense que hi hagi cap contraprestació. Aquesta tasca és força important en l'àmbit musical i repercuteix de forma directa en tots els actors d'aquest àmbit.

Relació contractual

Per mitjà del contracte discogràfic, l'empresa discogràfica adquireix els drets de reproducció i de distribució i contracta un artista en exclusiva per fer un nombre d'enregistraments determinats a canvi d'una contraprestació en forma de *regalia*.

El contracte seguirà tot el que s'indica a les pautes generals, amb algunes particularitats:

Part dispositiva: l'essència d'un contracte discogràfic és la cessió dels drets d'explo-tació de les fixacions de les interpretacions escollides i enregistrades per tal d'integrar un treball discogràfic o diversos, mentre que les claus del contracte discogràfic són el compromís d'enregistrament, la durada i el tipus de regalia obtingut.

Compromís d'enregistrament: el compromís d'enregistrament es refereix als enregis-traments que la companyia discogràfica està disposada a finançar.

En els darrers anys, el tradicional model de negoci discogràfic s'ha vist alterat per les noves tecnologies i les possibilitats d'explotació que aquestes ofereixen. Tot plegat ha estat una revolució en el sector que ha originat un canvi substancial en el negoci i ha deixat les empreses discogràfiques en una situació complicada. Aquestes circumstàn-cies han comportat que molts dels contractes discogràfics que se signen no incloguin un finançament real per part de la discogràfica i que, alternativament, sigui l'artista qui assumeixi els costos de l'enregistrament, lloguer d'estudi i contractació dels intèrprets necessaris, i que fins i tot, en algunes ocasions, hagi de pagar la fabricació dels exem-plars de la seva obra. En aquests casos ens trobem davant d'una llicència discogràfi-ca en lloc d'un contracte discogràfic, ja que no hi ha compromís d'enregistrament. Per tant, a diferència del contracte discogràfic, és lògic que en la llicència la propietat del màster sigui de l'artista i que, en acabar el termini d'explotació concedit a la llicència o, fins i tot, durant el període de vigència per a un territori diferent al ja llicenciat, l'artista pugui tornar a llicenciar aquest màster.

Normalment, en signar un contracte discogràfic o una llicència també se signa un con-tracte de distribució amb la mateixa companyia o amb un tercer amb qui la companyia té contractada la distribució. En aquest contracte de distribució es recomana pactar una durada i un tipus de regalia proporcionals a la inversió que facin les companyies discogràfiques. A més, és normal incloure una pròrroga tàcita de la durada pactada, l'exclusivitat pel període acordat i el territori referit i una promoció i màrqueting de l'en-registrament per garantir-ne la màxima difusió.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

Durada del contracte: abans de fixar la durada d'un contracte discogràfic o llicència s'haurà de valorar la contraprestació que la discogràfica ha d'obtenir d'acord amb la inversió que s'ha fet. Pot ser que la implicació de la discogràfica sigui important econòmicament i faci necessari un període pactat, sempre es pot contemplar la pròrroga tàcita en cas que cap de les parts notifiqui per escrit a l'altra el seu interès a no prorrogar. En una situació normal, aquesta notificació s'ha de produir amb una antelació de tres mesos a la data d'expiració del contracte o d'alguna de les seves pròrroques.

Regalia (royalty): la regalia és, juntament amb la promoció i el màrqueting de l'obra, la contraprestació que correspon a l'artista per la signatura d'un contracte discogràfic i és la contraprestació econòmica a la cessió de drets d'explotació sobre les fixacions fetes de les interpretacions que integren el treball discogràfic.

És un percentatge oscil·lant sobre el preu de venda als comerços que hauria de ser fixat de comú acord entre l'artista i la discogràfica, i que dependrà de qui ha pagat la producció del CD, de la inversió que faci la discogràfica, del màrqueting i d'altres factors bàsicament econòmics.

Es podrà assignar una regalia esglaonada en funció del nombre de còpies venudes, de manera que sigui més alta la regalia com més còpies es venguin.

S'exclouran del pagament de regalies els exemplars que es regalen, els gratuïts o bé els que es fan servir per a promocions.

En el contracte caldrà establir l'obligació per part de la companyia de liquidar-les a l'autor cada trimestre o semestre.

Es continuaran cobrant per tota la durada dels drets d'explotació cedits i la Llei de propietat intel·lectual en fixa la durada en 50 anys des de l'enregistrament o fixació de les interpretacions.

Es pot pactar el pagament d'una bestreta de la regalía a cobrar en el moment de la signatura del contracte que anirà a compte de les que es generin. Aquesta bestreta pot ser “no retornable” si així es pacta, la qual cosa vol dir que si amb les vendes obtingudes no s'arriba a esgotar l'import anticipat per aquest concepte, no caldrà reintegrar l'excedent resultant.

Objecte del contracte: és la cessió dels drets de fixació sonora, audiovisual o multimèdia de les interpretacions o execucions de l'artista.

Territori: acostuma a ser “arreu del món”, la qual cosa és recomanable si la discogràfica té presència en altres països. Si no fos així, és bo reservar-se l'opció de negociar amb altres discogràfiques, encara que fins i tot una petita discogràfica pot arribar a acords amb altres per ampliar el seu radi d'acció.

Propietat del màster: caldrà especificar qui serà el propietari del màster de l'enregistrament, fet que anirà amb relació a qui hagi costejat l'enregistrament o hagi invertit en algun aspecte de la producció discogràfica.

Si ho és l'artista i s'ha presentat davant la discogràfica amb el màster a la mà, el més natural és signar una llicència i no un contracte discogràfic, per la qual s'acorda la seva fabricació i promoció, i/o el seu màrqueting, i/o la seva distribució.

Promoció i màrqueting: haurà de quedar clar si la discogràfica inverteix o no en promoció i/o màrqueting. En cas que sí que inverteixi, es referirà amb precisió quina serà la inversió i en quins productes.

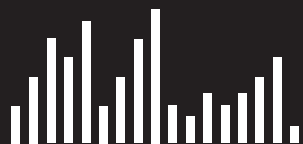
En aquest apartat s'inclouran la realització de videoclips, campanyes de televisió, presentació als mitjans de comunicació, material gràfic de promoció com ara dossiers de premsa o cartells.

PAUTES D'APLICACIÓ CONCRETA

Descatalogació i informació de les parts: la discogràfica o discogràfica/distribuidora ha de mantenir informat l'artista sobre la distribució de la seva obra i no pot descatalogar-la de forma unilateral sense avís previ.

Drets: els morals queden reservats a l'artista.

Val a dir que les noves tecnologies, les noves possibilitats d'explotació, la importància que es dona a la imatge de l'artista i la crisi del sector han provocat que les discogràfiques s'hagin hagut de reinventar. D'aquesta manera, a banda del contracte mitjançant el qual se cedeix l'explotació dels enregistraments en suports físics o en suports electrònics, hi ha un nou model contractual segons el qual la discogràfica fa moltes altres coses a part de les funcions discogràfiques en el seu concepte tradicional. Aquestes altres funcions són, entre altres, la gestió dels drets de l'artista, fent funcions de mànager per generar ingressos de televisió, telefonia mòbil, drets editorials, etc. Un contracte d'aquest tipus només serà recomanable si abans l'artista s'assegura que la discogràfica triada té la capacitat d'oferir tots els serveis inclosos al contracte.

2.5

BREUS APUNTS
SOBRE EL CONTRACTE
DE DISTRIBUCIÓ

Disposicions generals

Concepte de la relació: relació per la qual la productora concedeix a la distribuïdora la distribució en exclusiva per un temps i àmbit territorial determinats. És molt important que la distribució segueixi la campanya de promoció i de màrqueting. La distribució es podrà fer de dues maneres:

- autodistribució, a títol simplement enumeratiu i no limitatiu, en concerts o actuacions, així com per Internet per mitjà de la venda d'arxius (*downloading*) o simplement facilitant l'escolta (*streaming*).
- signant un contracte de distribució amb una distribuïdora.

Relació contractual

El contracte seguirà tot el que s'indica a les pautes generals, amb algunes particularitats:

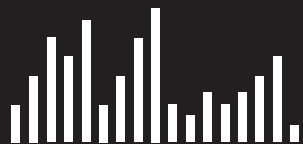
Part dispositiva:

Objecte del contracte: concedir la distribució dels exemplars de l'obra musical fixada i reproduïda en suport determinat a una distribuïdora en exclusiva per a un temps i un àmbit territorial determinats.

Territori: es poden tenir diversos contractes de distribució sobre una mateixa obra si hom pacta amb diferents distribuïdores per àmbits territorials diferents.

Termini: es recomanen terminis anuals amb pròrroga tàcita.

Altres particularitats: es pactarà la possibilitat de col·laboració en campanyes especials amb fullets, revistes o pòsters amb clients determinants. Es determinarà el nombre d'exemplars que es donen en distribució. Es determinarà el preu. La distribuïdora estarà obligada a fer un control de l'estoc i a fer un recompte periòdic de les unitats. Es fixarà el cànon de gestió consistent en una contraprestació econòmica a favor de la distribuïdora, normalment fixat de manera escalada i en funció del nombre d'unitats venudes.

2.6

RELACIÓ ENTRE L'AUTOR
I UNA EDITORIAL
DE MÚSICA

Disposicions generals

Concepte de la relació: es pot definir com aquella relació mitjançant la qual un editor musical s'obliga a presentar les obres d'un artista autor al mercat per tal d'incloure-les en projectes discogràfics, publicitaris, col·laboracions, etc. a canvi de la cessió per part de l'autor al seu favor, de part dels drets d'explotació de les obres esmentades, en concret, un percentatge determinat dels beneficis que puguin generar.

Com en altres casos, es tracta d'una relació basada en la confiança i la col·laboració mútues, l'èxit de la qual rau, d'una banda, en la capacitat de l'editorial per moure l'obra de l'artista i, d'altra banda, en la repercussió i reconeixement que assoleixi l'artista al mercat musical.

Relació contractual

El contracte seguirà tot el que s'indica a les pautes generals, amb algunes particularitats:

Expositiu i manifestacions:

Caldrà especificar a qui correspon la titularitat de l'obra, en quin percentatge i en quin concepte. Per exemple, en el cas d'una cançó s'indicarà qui n'és el compositor, qui n'és l'autor i quin percentatge de titularitat tenen cadascun d'ells.

Part dispositiva:

Drets d'explotació: l'autor cedirà els drets de reproducció, inclòs el dret de sincronització, de comunicació pública, de transformació i de distribució de les obres que es relacionin en el contracte.

Pel que fa al dret de sincronització, en el qual les llicències hauran d'obtenir l'autorització prèvia de l'autor, s'acostuma a establir un sistema que consisteix en el fet que un cop l'editor ha comunicat per escrit i amb carta certificada o similar la sol·licitud de llicència a l'autor, si aquest no es pronuncia en un termini entorn als 10 dies, s'entendrà que l'ha consentida.

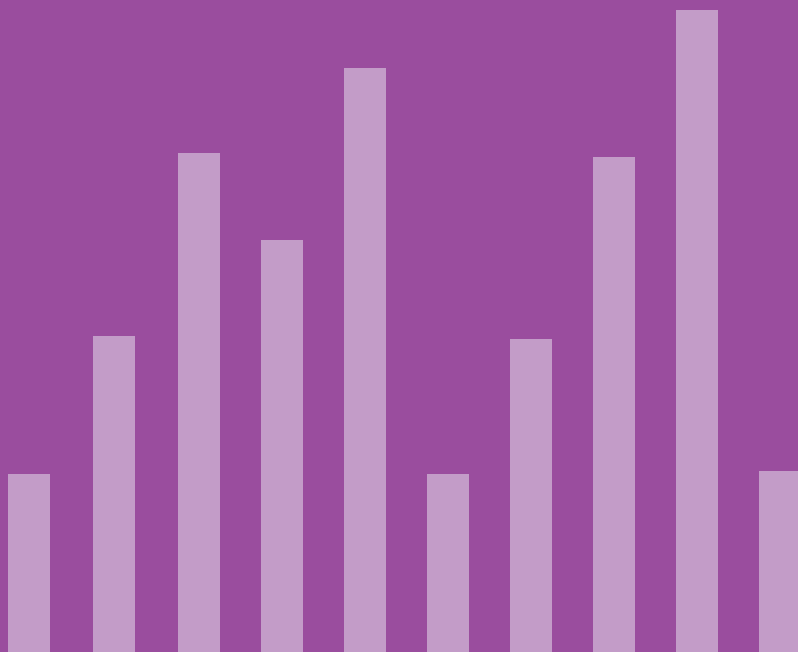
Aquesta llicència haurà de contemplar l'objecte, les dades del llicenciatari, les condicions i el preu de la llicència. Es reservaran els drets morals a l'autor.

Suports: es concretaran els suports en els quals es fixaran les obres, i es farà una enumeració aproximada no limitativa dels suports sobre els quals se cedirà l'explotació. També s'indicanen les possibles explotacions sense suports com les descàrregues a mòbils per Internet o SMS.

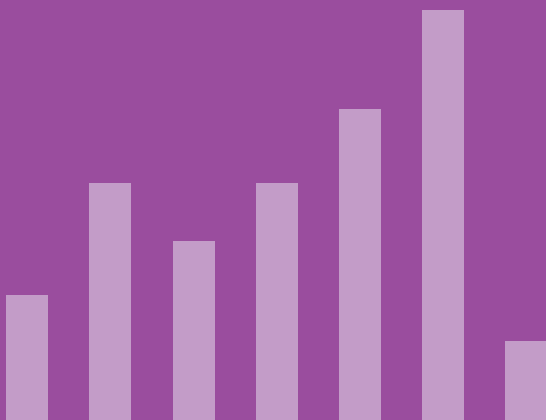
Percentatge: s'acostuma a detallar en funció de la procedència dels drets d'explotació. En cas que l'autor hagi cedit el cobrament dels seus drets a una entitat de gestió determinada, el cobrament es farà a través de l'entitat escollida; però, en el cas que l'autor no tingui cedits els drets, haurà d'autoritzar l'editor per cobrar-los directament.

Bestreta: es poden acordar bestretes de manera que l'autor cobri una quantitat determinada en el moment de la signatura del contracte de cessió a l'editor dels drets d'explotació sobre determinades obres. En aquest cas, l'autor no cobrarà emoluments pels drets cedits fins que hagi amortitzat la quantitat anticipada.

3

GLOSSARI

GLOSSARI

Acords verbals: acords que s'estableixen entre les parts sense mediació de contracte escrit. El nostre sistema de contractació civil s'inspira en el principi de la llibertat de forma, sempre que es donin les condicions essencials perquè siguin vàlids.

Arranjaments musicals: tota creació musical que l'arranjador elabora entorn una melodia o una obra musical preexistent.

Artista autor: qualsevol persona física que crea una obra musical original, amb independència de la tècnica i/o procés utilitzat per a la seva creació. S'inclou dins la categoria d'artista autor, l'artista intèrpret o executant, el qual per mitjà de la seva actuació incorpora elements suficients d'originalitat en l'obra que interpreta.

Artista intèrpret: qualsevol persona física que canti, interpreti i/o executi una obra musical, expressada per qualsevol mitjà o suport, tangible o intangible, actualment conegut o que s'inventi en el futur.

Attrezzo o utilatge: són tots aquells elements petits o mitjans que formen part de la decoració d'un espectacle (taules, cadires, llibres, etc.) o que els artistes porten al damunt (bosses, joies, menjar, espases, etc.).

Banda sonora: música vocal i/o instrumental composta expressament per a una pel·lícula o documental i que té com a funció principal potenciar les emocions de les imatges.

Bestreta: avançament sobre uns futurs drets econòmics.

Booking: terme anglosaxó utilitzat per referir-se a la llista d'artistes que formen part del catàleg d'un mànager.

Cançó: composició musical amb text.

Cànon: composició musical a dues o més veus on la mateixa melodia és repetida per les diferents veus, després d'un espai de temps determinat.

Cànon: pagament d'una quantitat a canvi de la utilització d'un servei.

Càteríng: servei d'alimentació consistent a proveir de menjar els artistes abans o després d'un concert.

Caixet: retribució estipulada per l'actuació d'un artista o grup, especialment en l'àmbit musical.

Composició musical: art que té per objectiu la creació d'obres musicals.

Comunicació pública: qualsevol acte pel qual una pluralitat de persones pot tenir accés a l'obra sense la distribució prèvia d'exemplars. En l'àmbit musical, la Llei enumera com a actes de comunicació pública els concerts, l'emissió per radiodifusió d'obres musicals, la transmissió per fil, cable, fibra òptica o l'escolta d'arxius musicals de la xarxa digital.

Conflicte indefectible: discordança que no pot deixar de produir-se.

Contracte laboral: document signat entre dues parts en el qual s'estableixen els acords derivats de l'objecte principal consistent en el fet que una de les parts atorga els seus serveis a l'altra a canvi d'una remuneració determinada.

Contracte mercantil: és un negoci bilateral que té per objecte un acte regulat en el Codi de comerç.

Contracte privat: és un negoci bilateral fet amb l'única intervenció de les parts.

Contracte públic: negoci bilateral subscrit per les parts davant d'un fedatari públic com pot ser un notari.

GLOSSARI

Contraprestació pecuniària: emoluments econòmics que percep una part a canvi d'alguna cosa.

Copyleft: terme anglosaxó utilitzat per referir-se al moviment social i cultural alternatiu al *copyright* que opta per la utilització de llicències lliures per compartir i fer servir les obres musicals.

Copyright: terme anglosaxó utilitzat per indicar que l'obra està protegida i que els drets d'explotació estan reservats per a aquella persona física o jurídica que s'indica a continuació del símbol ©.

Creative Commons: terme anglosaxó utilitzat per referir-se a les llicències lliures més conegudes, en què l'autor atorga la major llibertat d'ús sobre la seva obra encara que sota unes condicions que consisteixen bàsicament a reservar-se alguns drets.

Distribuïdora: empresa dedicada a l'acció de distribuir exemplars físics o no que contenen obres musicals.

Divulgació d'una obra musical: tota expressió de l'obra que, amb consentiment del seu autor, la faci accessible per primera vegada al públic en qualsevol forma.

Downloading: terme anglosaxó utilitzat per referir-se a l'acció de descarregar arxius de música de la xarxa digital.

Drethavent: persona física o jurídica que posseeix un dret derivat o transmès d'un altre.

Drets socials: conjunt de drets expressats en normes jurídiques que regulen el treball com a fet social.

Emoluments: retribució periòdica d'un treballador.

Entitat de gestió: persona jurídica encarregada d'administrar els drets dels seus socis en virtut d'un contracte d'adhesió (exemple: SGAE, AIE, AISGE...).

Executant: vegeu artista intèrpret.

Exemplar únic o rar: manuscrit original de l'obra.

Fedatari públic: denominació genèrica que designa aquelles persones amb autoritat per donar fe pública, ja sigui judicial (secretari judicial) o extrajudicial (notari o agent de canvi, etc.).

Fur: dret de sotmetre's a una jurisdicció determinada per raons de la matèria, de la radicació de les persones contendents, de les coses reclamades.

Gestions reservades: conjunt de drets que en seu de qualsevol contracte, es reserva per a si mateix el mateix cedent per gestionar-los.

Improvisacions musicals: obra musical creada en el mateix moment en què s'interpreta, molt pròpia del jazz o de la música antiga.

Instrumentacions: acció que consisteix a assignar a cada instrument la interpretació d'una part de l'obra.

Majors: terme referit a les discogràfiques que normalment estan relacionades amb conglomerats empresarials multinacionals de les indústries culturals.

Mànager: persona que guia la carrera professional dels artistes supervisant-ne els negocis, aconsellant-los i assessorant-los en temes professionals que puguin afectar la seva carrera, a canvi d'un percentatge predeterminat.

Màster: primera còpia gravada d'una pista sonora.

GLOSSARI

Mecenatge: patrocini financer a artistes per tal que es puguin desenvolupar sense exigència de contrapartida.

Merchandising: terme anglosaxó utilitzat per referir-se a les accions que estimulen la compra en els punts de venda. És la part del màrqueting que té per objecte augmentar la rendibilitat d'un producte.

Obres dramàtiques musicals: obres musicals que inclouen un argument i que, per tant, tenen personatges i requereixen una representació escènica.

Obres musicals: creacions o composicions que se serveixen dels sons com a mitjà d'expressió, sense exclusió de cap tipus de so. Poden ser sons instrumentals, provinents de la natura, de les coses, de l'home, electrònics, de la veu humana o animal i, en definitiva, provinents de qualsevol font.

Orquestració: acció consistent a assignar a cada instrument o grup d'instruments d'una orquestra, una conducció melòdica o harmònica determinada.

Publicació de l'obra musical: divulgació que es dugui a terme mitjançant la posada a disposició del públic d'un nombre d'exemplars de l'obra que doni satisfacció raonable a les seves necessitats estimades d'acord amb la seva naturalesa i finalitat.

Patrocini: eina de màrqueting consistent a intercanviar la publicitat d'una empresa a canvi del suport econòmic per a un concert o similar.

Plànol: representació de la planta d'un escenari.

Rider: terme anglosaxó utilitzat per referir-se al document on s'indiquen les condicions tècniques d'un espectacle. Consta d'una llista d'especificacions tècniques, personal tècnic necessari i un plànol o dibuix de posició a l'escenari dels artistes contractats. També es pot anomenar *fitxa tècnica*.

Regalia o *royalty*: part que correspon a l'autor per l'explotació d'una obra seva.

Reproducció mecànica: tarifa que paguen les discogràfiques per duplicar les obres en els diferents suports comercials.

Sincronitzacions: acció consistent a mesclar la banda sonora amb imatge o imatges.

Sintonies musicals: banda sonora que encapçala un programa de televisió, una sèrie o similar.

***Streaming*:** terme anglosaxó utilitzat per referir-se a l'acció d'accedir a l'escolta d'arxius musicals de la xarxa digital.

***Timing*:** terme anglosaxó utilitzat per referir-se a la previsió de totes les accions que s'han de fer abans, durant i després del concert, amb determinació exacta dels horaris assignats a cadascuna d'aquestes accions.

Variacions: tècnica de composició en què un tema es repeteix amb canvis durant tota la peça.

Dipòsit Legal: B-11720/2010

Podeu descarregar-vos la versió electrònica d'aquest codi a: **www.conca.cat**

Disseny gràfic: info@oriolfrias.com **Fotografies:** marcllibreroig@gmail.com i Ferran Borràs.

Co NC A

Consell Nacional
de la Cultura i de les Arts

www.conca.cat

**Generalitat
de Catalunya**

